

Musik Video: "Ceasefire Now" To the tune of Tumbalalaika

Link til videoen:
<https://schillerinstitut.dk/si/2023/11/musik-video-ceasefire-now-to-the-tune-of-tumbalalaika/>

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 8. november 2023 Fred gennem udvikling! Ideer ændrer historien, ikke slogans

Ikke korrekturlæst.

8. november 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til denne uges dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er onsdag den 8. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du er velkommen til at sende spørgsmål eller kommentarer til os.

Sidste weekend var der flere millioner mennesker, der marcherede for fred rundt om i verden og opfordrede til våbenhvile og en afslutning på Netanyahus "mægtige hævn"-

kampagne, som allerede har dræbt mere end 4.000 børn i Gaza. Men på G7-udenrigsministermødet i Tokyo den 7.-8. november var der ingen resolution om en våbenhvile – faktisk blev den afvist – og USA's udenrigsminister Blinken bekræftede USA's støtte til Netanyahu's handlinger. Han sagde, at en våbenhvile ville føre til et "uacceptabelt resultat".

I lyset af dette er det klart, at der er et nødråb fra hele verden om fred, men det ser ikke ud til at falde i god jord i Vesten, især ikke i USA og NATO-landene. Så, Helga, hvad er din vurdering af, hvor tingene står, og hvad der skal gøres?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Der er mange mennesker, der har sagt vigtige ting, men jeg vil gerne citere FN's generalsekretær Antonio Guterres, som sagde, at "Gaza er ved at blive en kirkegård for børn". Og jeg synes, det beskriver situationen bedst. Han sagde også, at dette ikke er en krise i regionen, men en krise for menneskeheden. Og det mener jeg absolut er tilfældet, for der er ingen tvivl om, hvad der sker for øjnene af os, at den proportionalitet, hvormed Israel besvarer angrebet den 7. oktober, er helt ude af proportioner, at mere end 10.000 mennesker er blevet dræbt, heraf 4.000 børn. Og der er ingen måde at begrunde det, der foregår, og det er også meget tydeligt, at målet også er, at Israel ønsker at blive i Gaza, efter krigen er slut (hvad det så end betyder).

Så der er flere niveauer, hvor man skal se på denne sag: Det ene er den umiddelbare fare for en eskalering til en større krig. Der er en utrolig udstationering af amerikanske militærstyrker i regionen; der er to amerikanske hangarskibsgrupper ud for Israels kyst. Den seneste nyhed er, at ubåden af Ohio-klassen, sandsynligvis USS Florida, er på vej til Den Persiske Golf, og den eneste grund til, at man har en så stor udstationering – det forlyder, at der er 30.000 amerikanske soldater udstationeret der – er i forventning om en større krig, hvor man muligvis åbner en anden flanke med Libanon og Hizbollah, som så på en eller anden måde involverer Iran. Hvis det sker, så er vi i umiddelbar fare for en

optrapning af krigen langt ud over Sydvestasien, det såkaldte Mellemøsten. Det er den ene fare.

Der er omfattende bestræbelser fra både Kina og Rusland på at forsøge at foreslå en øjeblikkelig fredskonference for hele regionen. Der er hektisk diplomatisk aktivitet. Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), som består af de store islamiske organisationer og lande, der tilsammen har over 1 milliard medlemmer. De vil afholde et hastemøde på søndag den 12. november, indkaldt af Saudi-Arabien; mødet vil finde sted i Riyadh. Og den nye faktor i den situation er, at Saudi-Arabien og Iran har genetableret diplomatiske forbindelser, og de arbejder sammen om at koordinere nogle reaktioner. Derudover er der mange, mange bilaterale diskussioner og så videre, hvor Lavrov og kineserne især taler med alle araberne.

Men det her kan egentlig kun stoppes i USA. For Israel er én ting, men hvis USA definitivt siger, at det her skal stoppes, så kan det stoppes. Men det er Blinken, som tog rundt i regionen og talte med forskellige arabiske udenrigsministre, og han nægtede dybest set at bruge ordet "våbenhvile".

Nu er der den umiddelbare effekt, det har i selve Gaza, på Vestbredden, hvor der siden den 7. oktober også er blevet myrdet omkring 133 palæstinensere. Og man kan kun begynde at tænke på, hvad folk går igennem, nu hvor den kolde og regnfulde sæson starter, halvdelen af befolkningen er allerede hjemløse, de har ingen mad, de har intet husly, intet vand, og det er bare utroligt, at der skulle være folk, der ikke opfordrer til våbenhvile i lyset af denne situation. Men der er et større aspekt: Det større aspekt er faren for en militær optrapning ud over den regionale krig. Men uanset hvad der sker, så ændrer det faktum, at de vestlige institutioner ikke reagerede ved at forsøge at køle situationen ned og gå ind for en våbenhvile og en humanitær intervention i Gaza, billedet af den såkaldte "regelbaserede orden" for altid. For hvis man ser på, hvad folk siger rundt omkring i verden, i Tyskland for eksempel, i Storbritannien, i Sverige, i USA, så forsøger man

at håndhæve mundkurve, så folk ikke har lov til at kommentere på det.

For eksempel er der i USA et kongresmedlem, Rashida Tlaib, af palæstinensisk oprindelse, og hun sagde, at der for hende ikke er nogen forskel på israelske børns og palæstinensiske børns gråd, og hvad er der galt med de mennesker, der kun hører de israelske børns gråd? Så der er nu et forsøg på at stille et mistillidsvotum til hende, og der var faktisk en afstemning i kongressen om et mistillidsvotum mod hende. Der er lignende tiltag i Sverige, i Tyskland, hvor der er en reaktion på de demonstrationer, der fandt sted sidste lørdag, den 4. november. Og jeg kommenterer ikke, om alle disse demonstrationer var fokuseret på den rigtige måde eller ej – pointen er, at hvis du lige nu har en igangværende situation, som mange mennesker, herunder den brasilianske præsident Lula da Silva, men også den tidligere leder af FN's menneskerettighedsafdeling i New York, Craig Mokhiber, som trådte tilbage på grund af situationen, som sagde, at han har set mange folkedrab, men at dette er det værste. Og de kalder det alle sammen "folkedrab".

Hvis man ser på, hvad de latinamerikanske regeringer siger, så fordømmer de det fuldstændigt og i umiskendelige vendinger, og jeg tror, at hvis Vesten ikke ændrer holdning i dette spørgsmål, så vil deres omdømme hos den globale majoritet af verdens befolkning være tabt, måske for evigt, i hvert fald på dette vigtige tidspunkt, hvor vi under alle omstændigheder søger en forandring, hvor den gamle kolonialistiske orden ikke længere respekteres, og hvor landene i det Globale Syd forsøger at skabe et nyt system. Så hvis de i denne situation ser på den fuldstændig umoralske holdning hos landene i det såkaldte "Globale Nord" og den såkaldte "regelbaserede orden" – hvis dette er reglerne, tror jeg ikke, at noget land ønsker at være en del af den.

Så jeg tror, at hele denne sag vil få forgreninger af dramatisk historisk betydning. Og Israels tidligere

premierminister Ehud Barak sagde, at han mener, at de israelske forsvarsstyrker måske i bedste fald har to uger til at besejre Hamas, fordi han mener, at hele verdensopinionen er ved at smuldre, at stemningen endda skifter i USA, og at tabet af støtte til Israel vil betyde højst to uger, og måske mindre, sagde han.

Det er højdramatisk, og jeg kan kun sige, at hvis man ikke kan gribe ind, når noget går så helt galt, så har vi virkelig en krise for menneskeheden, som Guterres udtrykte det.

SCHLANGER: Helga, du har lige besvaret nogle af spørgsmålene i dine indledende bemærkninger, men jeg vil give dig disse spørgsmål, fordi du kan få en fornemmelse af, hvordan folk ser på det, du taler om. Fra en kontakt i Sydvestasien og en fra Oakland, Californien, spørger de begge: Hvorfor har de muslimske og arabiske regeringer ikke gjort mere for at lægge pres på Israel og Vesten, for eksempel med en olieembargo?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg mener, at de arabiske regeringer i lang tid kunne have gjort langt mere for palæstinenserne, og jeg vil ikke fælde en hård dom over det, men det er generelt mange menneskers mening. Jeg mener, hvorfor investerede de ikke deres statslige formuer i Gaza og gjorde det til et eksempel på økonomisk fremgang?

Jeg tror, det er ved at ændre sig nu – håber jeg. Og jeg tror, at på søndag, når OIC mødes, vil de komme ud med en politik, hvor hele den islamiske verden står bag. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis de helhjertet støttede det kinesiske og det russiske fredsforslag: Begge disse regeringer kræver en øjeblikkelig fredskonference, dybest set en øjeblikkelig våbenhvile, humanitære korridorer for straks at redde de mennesker, hvis liv er i yderste fare. Men derudover skal der være en reel løsning på situationen, grundlæggende som den Westfalske Fred, hvor man skal begrave stridsøksen; man skal for fredens skyld sige, at alle forbrydelser på begge sider skal glemmes; for fredens skyld skal man tage hensyn til den

andens interesser, for uden det, er der ingen fred mulig.

Men vigtigst af alt er, at der skal være en omfattende, total økonomisk udviklingsplan for hele Sydvestasien: Det er dybest set min afdøde mands, Lyndon LaRouches, idé, som allerede i 1975 foreslog den berømte "Oaseplan", som var idéen om at gøre ørkenerne grønne, udvikle nyt ferskvand, bygge grundlæggende infrastruktur til industrialisering og udvikling af landbruget i hele regionen. Og lige nu, hvis du ser på Sydvestasien, har du Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Libyen (som er Nordafrika): Men hele denne region er blevet ødelagt af disse interventionistiske krige, og den humanitære situation i alle disse lande er helt forfærdelig. Nu er Gaza naturligvis langt det værste. Men der er brug for en økonomisk udviklingsplan for hele regionen: Det er så presserende, og heldigvis er der med det kinesiske Bælte & Vej Initiativ absolut mulighed for reelt at se på regionen som en helhed, som en omfattende plan.

Så jeg tror, at dette initiativ vil komme, helt sikkert fra Kina. Jeg er sikker på, at det vil blive støttet af det, Rusland gør, og i betragtning af, at de tre store olieproducerende lande, Iran, De Forenede Arabiske Emirater og Saudi-Arabien, er i færd med at tilslutte sig BRICS-11, de skal alle blive fuldgældige medlemmer af BRICS den 1. januar 2024, tror jeg, at potentialet for at vende situationen og gå efter en økonomisk opbygning af hele regionen absolut er til stede. Hvis der kommer tegn i den retning, tror jeg, at det bedste, de vesteuropæiske nationer og USA kan gøre, er at støtte det helhjertet i stedet for at se på det som noget, der skal bekæmpes.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål om Kinas formandskab for FN's Sikkerhedsråd og deres opfordring til en international fredskonference. Personen skrev, at ifølge Craig Mokhiber, den tidligere direktør i New York Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), som trådte tilbage den 28. oktober, er FN ude af stand til at håndhæve sine resolutioner. Mokhiber beskyldte USA, Storbritannien og Europa for at være

medskyldige i folkedrab, og personen spørger: "Er der noget andet sted, der kan håndhæve international lov, hvis FN er impotent?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, det tror jeg ikke. Jeg mener, at FN er det eneste eksisterende organ, der repræsenterer alle verdens lande. Vi har i de seneste år set, at FN's autoritet og integritet er blevet undermineret. Jeg mener, at et stort skridt i den retning var, da USA løj over for FN's Sikkerhedsråd om, hvad formålet var med deres operation mod Libyen i 2011, som førte til NATO-angrebene og til sidst mordet på Gaddafi.

Bagefter stod det klart, at USA og NATO havde planlagt et regulært angreb, en militær overtagelse af Libyen, og de havde sagt, at det var en "luftoperation". Og det er grunden til, at Rusland og Kina på det tidspunkt forholdt sig tavse eller stemte neutralt. Da det stod klart, at dette var en meget, meget større operation, fungerede FN's Sikkerhedsråd praktisk talt ikke længere, for når man begynder at lyve i den slags topstyring af verden, så er potentialet for at bruge det til fredsformål blevet stærkt reduceret. På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche helt forudseende, at dette ikke bare var en operation mod Libyen, men at det var begyndelsen på en kommende verdenskrig mod Rusland og Kina. Og jeg tror, at hvis man ser på alle de efterfølgende udviklinger – Maidan-kuppet i Ukraine i 2014; de globale NATO-bestræbelser på at skabe et globalt NATO, der involverer Indo-Stillehavet – hvad har Indo-Stillehavet at gøre med den nordatlantiske forsvarstraktat? Det ved jeg ikke.

Problemet er, at vi har set, at alle afstemninger i FN er blevet fuldstændig kompromitteret siden da, fordi kun de lande, der er stærke nok til, at de føler, at de kan modstå pres, stemte efter deres virkelige mening, deres virkelige overbevisning, mens mange af de mindre lande, lande, der kun er en lille ø, eller et lille land her eller der, de ville normalt stemme med Vesten om resolutioner mod Rusland og Kina,

og det er naturligvis blevet bemærket af alle. Der er ingen hemmelighed, der er kun dårskab, kan man sige.

Jeg synes bestemt, at FN har brug for en reform! Der er mange tidligere FN-embedsmænd, der arbejder på sådanne forslag, men jeg mener, at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg foreslog, de sidste tre principper er ikke programmatisk: De første syv principper er programmatisk og kræver et nyt kreditsystem, sundhedssystem, alle disse ting; men de sidste tre principper har jeg skrevet ind, fordi jeg har haft FN's mangler i tankerne, og disse tre principper er filosofiske, fordi jeg altid har ment, og det har jeg diskuteret meget tidligere ved forskellige lejligheder, at FN altid har lidt af en mangel på, hvad man kunne kalde en metafysisk komponent: Det vil sige, at man er nødt til at have noget derinde, som ligger ud over daglige nødvendigheder, programmatisk ting, man har brug for noget, der vedrører den måde, universet er organiseret på. I europæisk historie blev dette generelt kaldt "naturret".

Nu er naturretten jo blevet afvist af nutidens jurister, fordi de siger, at der er noget, man ikke kan røre ved, og det er ikke klart, hvad det skal være. Men i tusindvis af år, i 2.000 år, har ideen om naturlov været, at der er noget i skabelsen, som er en iboende del af skabelsen; eller, hvis man ikke vil være religiøs, kan man sige, at det er en del af lovene i det fysiske univers. Og jeg tror, at FN har brug for at blive forankret i et sådant princip, for i alle store filosofier og religioner har man sådanne ideer. I Indien kaldes det "kosmologi", at politikerne skal respektere kosmos' love; i Kina har man ideen om, at der er noget, der hedder "Himlens mandat", at hvis regeringen ikke følger Himlens mandat, har folket ansvaret for at udskifte den regering; og "naturret" er ideen om, at dette er en gudgiven lov, skabt med Skabelsen, som mennesker skal respektere, og hvis de ikke respekterer den, vil den falde tilbage på dem og føre til deres undergang før eller siden.

Der er nogle andre ideer, såsom hvordan man træner sindet til at tænke på den højere Ene først, før de Mange? Det er vigtigt, hvis man vil have ideen om, at den ene menneskehed er det første princip for politisk ledelse; og naturligvis ideen om menneskets natur, at man skal gå ud fra den antagelse, at menneskets natur grundlæggende er god, og at alt ondt kommer fra mangel på udvikling, og derfor kan overvindes gennem udvikling.

Det er alt sammen filosofiske spørgsmål, som er blevet debatteret af store hjerner gennem århundreder, og jeg tror, at hvis FN skal tilbage til et fungerende niveau, som det var hensigten, og som stadig er aktuelt med FN-pagten, så tror jeg, at det ville være vigtigt at inkludere nogle af disse mere grundlæggende principper i en nødvendig reform.

SCHLANGER: Det er bestemt et meget dybtgående svar på spørgsmålet. Og der er et andet spørgsmål i den retning, om de praktiske vilkår. En person spørger på Facebook: "Bør FN fjerne vetoet fra Sikkerhedsrådet, fordi systemet er forældet og ikke demokratisk?" Jeg tror, du på en måde besvarede det ved at bringe spørgsmålet om en højere faktor ind, men måske har du lyst til at sige noget om det?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg tror, det ville være en stor fejltagelse. Jeg ved godt, at det måske ikke er det endelige svar, men på nuværende tidspunkt ville det at fjerne vetoet være at åbne op for en fuldstændig overtagelse af den form for korruption, vi har set i de seneste år.

Så selvom det ikke er helt tilfredsstillende, at denne veto kun er i hænderne på de fem atommagter, der kom ud af Anden Verdenskrig, sådan som FN udviklede sig dengang, kan jeg alligevel kun sige, at hvis du fjerner den på dette tidspunkt, og du gør det til en demokratisk afstemning, vil du få præcis den proces, hvor lande tydeligvis er for svage til at modstå pres, og derfor mener jeg absolut ikke, at det bør gøres på dette tidspunkt.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en journalist i Pakistan. Igen, du var inde på det i dine indledende bemærkninger, men han spørger: "Mener du, at USA har mistet sin troværdighed som håndhæver af den regelbaserede orden? Og hvis ja [lydtab, 25:04]..."

ZEPP-LAROUICHE: Jeg har sagt mange gange, at den unipolære verden er væk, uigenkaldeligt. Den kommer aldrig tilbage, og ethvert forsøg på at påtvinge resten af verden den såkaldte vestligt designede "regelbaserede orden", hvor ingen ved, hvad disse "regler" er, og disse regler bliver bøjet ved enhver lejlighed, og hvis du har dette mål, og du bøjer dem på den måde, så vil du have noget, du bøjer dem på en anden måde: Dette er blevet en farce. Og det er blevet indset som sådan.

På den anden side er jeg ikke helt overbevist om, at den multipolære orden i verden er den største visdom, fordi den stadig indebærer muligheden for og eksistensen af geopolitisk tænkning: At man ved den ene pol har multipolaritet, og at alle de forskellige poler repræsenterer forskellige geopolitiske interesser. Det er ikke godt. For geopolitik, i min optik, jo mere konflikter som Ukraine og nu med Gaza fortsætter, jo mere styrkes min overbevisning om, at geopolitik er et af de største onder, som vi absolut må slippe af med, hvis vi skal overleve som menneskeart. For geopolitik er præcis den slags ting, der udløste to verdenskrige i det 20. århundrede, og hvis vi ikke overvinder det nu ved at gå i retning af et nyt paradigme, der sætter menneskehedens sag først, så vil vi sandsynligvis ikke slippe af med denne dødelige fare, som vi befinder os i.

Og det eneste land, der har foreslået noget, der går i den retning, er faktisk Kina. Og Xi Jinping, som altid taler om det "fælles samfund for menneskehedens ene fremtid" – og hvis du tænker over det, er det så indlysende: Vi sidder i samme båd! Der er et fælles samfund for én fremtid, for siden eksistensen af atomvåben og pandemier og internettet, og jeg kunne nævne en hel masse andre ting, som burde demonstrere for

folk, at vi sidder i samme båd! Hvis vi får en atomkrig, vil det slå hele menneskeheden ihjel. Og hvis vi ikke tager os sammen, kommer det til at ske.

Så vi må hellere tænke over, at vi er én menneskeart. Det synes jeg er meget, meget vigtigt.

SCHLANGER: Vi har et sidste spørgsmål fra Thomas, som ofte sender spørgsmål ind. Han er lidt fortvivlet over, at der er millioner af mennesker, der demonstrerer, men at politikken ikke bliver ændret. Og han spørger: "Helga, kan du give os råd om, hvordan vi kan forblive optimistiske, når disse drab finder sted på det helt sårbare palæstinensiske folk?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror faktisk, at man kan ændre situationen. De mange mennesker, der marcherer – det er meget vigtigt, at folk går på gaden og udtrykker deres krav om en våbenhvile, deres krav om en fredelig løsning. Men alle de marcher, jeg har hørt om eller læst om, de er ikke stærke nok endnu; de bliver ved med at råbe " Frit Palæstina", hvilket selvfølgelig er et vigtigt krav, men de har ikke rigtig magt. Hvis disse demonstrationer så at sige var mere ide-tunge, hvis de virkelig kæmpede for – for eksempel – en fredskonference for Mellempøsten og endda Oasis-planens udviklingsplan, så tror jeg, at de ville få meget mere vægt. Og jeg synes, vi skal arbejde i den retning, at disse krav bliver samlet op af de forskellige marcher.

Jeg vil give dig et glimrende eksempel: Der har lige været en vidunderlig konference i, af alle steder: Afghanistan! Et land, som er blevet fuldstændig glemt af de fleste mennesker. Det har været ude af nyhederne i omkring to år. Der var stor ståhej, da NATO forlod landet i august 2021, og så fulgte en kæmpe humanitær krise. Men så forsvandt Afghanistan fra overskrifterne.

Men vi arbejdede på Operation Ibn Sina, en økonomisk plan for et kommende økonomisk mirakel i Afghanistan, og vi udarbejdede

en meget omfattende økonomisk udviklingsplan, der tog højde for alle aspekter, fra infrastruktur, energi, sundhed, industri, vandforvaltning – bare alle aspekter. Og der var netop en vidunderlig konference i Kabul, som fuldstændig tilsluttede sig dette program: 600 deltagere, og der er nu en fantastisk idé om at opbygge Afghanistan økonomisk.

Jeg synes, det er en fremragende nyhed, og det er et eksempel, som kan kopieres af hvert eneste land: Man har brug for sådanne økonomiske udviklingsplaner, og hvis man finder patrioter i alle lande, som kæmper for deres suverænitet og opbygningen af deres land, tror jeg, der er grund til at håbe, og at vi kan vende udviklingen. Du ved, Leibniz havde fuldstændig ret, da han sagde, at et stort onde altid fremkalder et endnu større gode. Og jeg tror, at det er præcis universets princip; og vi har brug for en masse mennesker med god vilje, og jeg tror absolut, at vi kan gøre det, fordi det er sådan, universet er.

SCHLANGER: Nå, Helga, vi har fået adskillige lykønskingsmails til dig, eftersom Operation Ibn Sina oprindeligt var din idé. Og folk er meget begejstrede for potentialet i denne form for udviklingsprogram. Så vi er nået til slutningen af vores spørgsmål – har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROCHE: Nej. Jeg synes, det er indlysende, at hvis man ser på det strategiske billede, så har man, hvis tidligere premierminister Ehud Barak siger, at situationen med Israel handler om to uger, så tror jeg ikke, at de kan vinde over Hamas på to uger, så det er et bestemt punkt, eller en deadline-krise, eller et vindue, hvor visse ting skal ske, eller de ikke sker.

På samme måde har vi nu en offentlig debat i Ukraine, hvor chefen for den ukrainske hærs generalstab, Valery Zaluzhny, lige er gået ud og har sagt, at Ukraine på ingen måde kan vinde denne krig, fordi Rusland er langt foran med hensyn til økonomi, militær opbygning og evnen til at producere våben, så

Ukraine bør hellere forhandle, selv hvis det betyder tab af visse territorier; hvilket naturligvis har skabt en enorm vrede over ham og hans bemærkninger. Men det er sandt! General Harald Kujat, den tidligere generalinspektør for Bundeswehr, det tyske militær, sagde i slutningen af august, at NATO snart ville stå over for en situation, hvor man enten skulle gå efter en våbenhvile og en diplomatisk løsning, eller der ville være fare for en eskalering.

Vi har nu to situationer, hvor det netop er alternativet. I Ukraine, og med hensyn til Israel og Gaza, vil dette ikke fortsætte for evigt, og den eneste måde, hvorpå vi kan undgå Tredje Verdenskrig, er at få en våbenhvile nu og en diplomatisk løsning.

Og jeg appellerer til alle vores lyttere og seere – det vil sige jer – om at slutte jer til vores indsats. Vi har denne internationale fredskoalition, som vi er ved at opbygge. Hver fredag har vi meget vigtige diskussioner: Hvis du vil samarbejde om det, har vi nu medlemmer fra fire kontinenter – jeg tror, vi stadig mangler Australien, men alle de andre kontinenter er repræsenteret. Deltag i denne indsats, og gør din stemme for fred og en bedre verden hørt, og samarbejd. Vær ikke passiv! Bliv aktiv sammen med os! Dette er de vigtigste uger i vores liv.

SCHLANGER: Helga, tak for det, og tak for din inspiration i det hele taget. Og forhåbentlig når vi det til næste uge og får en yderligere samtale med dig.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, det håber vi.

Den eneste vej ud af tragedien: Organiser!

Den 7. november 2023 (EIRNS) – Når der sker omfattende ondskab, som traumatiserer dem der gennemlever den, er der ingen lov der påbyder, at man begår mere ondskab til gengæld. Der er dog en lov, tragediens lov, som baner vejen for dødsmerkede civilisationer – civilisationer, som ikke formår at finde en menneskelig løsning på en ellers forudbestemt skæbne. Den løsning – den idé – er hvad der bydende nødvendigt må opdages, hvis verden skal overleve.

I øjeblikket er udsigterne dystre. Militære udstationeringer i og omkring Israel-Palæstina er stigende. Det amerikanske udenrigsministerium har meddelt, at en ubåd af Ohio-klassen er på vej til den amerikanske centralkommando, og den er sandsynligvis allerede på vej til det østlige Middelhav – sammen med sine 154 Tomahawk-krydsermissiler. Iran, Jordan, Tyrkiet og stort set alle andre nationer i regionen har advaret USA om ikke at risikere en yderligere optrapning, opfordringer, som indtil videre er blevet overhørt.

I selve konflikten ser det i stigende grad ud til, at en etnisk udrensning er på vej. Israel fortsætter med at optrappe sine operationer mod hovedsageligt civile mål uden det mindste tegn på at stoppe, samtidig med at civile opfordres til at flygte ind i Egypten. Netanyahu har nu indrømmet, at Israel ikke vil forlade Gaza efter krigen, men planlægger at blive der "på ubestemt tid". En minister havde endda den frækhed at foreslå at smide en atombombe over Gaza som "en mulighed", der var værd at overveje. Vil der være nogen mennesker tilbage i Gaza, når dette er overstået, eller er den fred, som Israel søger, "gravens fred"?

På samme tid vender USA det blinde øje til. Repræsentanter for regeringen fortsætter med at sno sig uden om de mest basale

spørgsmål om en våbenhvile, så der kan leveres humanitær hjælp, og hyklerisk fortier de sandheden om de uforholdsmæssigt mange drab på civile i forhold til Hamas-krigere. I stedet giver udstationeringen af mere og mere militær magt i regionen, mens udenrigsminister Blinken og andre kører PR-kampagner for at dæmpe det voksende ramaskrig, blot Israel beskeden: I kan fortsætte, der bliver ikke stillet spørgsmål.

Er det de højt besungne "vestlige demokratiske værdier", som ligger så berømte bag nutidens "frie" verden? Masken er fuldstændig røget af.

Det er tydeligt, at denne strategi ikke virker – folk stiller spørgsmål og kræver svar. En bevægelse er ved at vokse, som det kan ses i protester og andre aktioner, der bryder ud over hele verden, også i USA og Europa. Det rapporteres endda, at der er voksende uro inden for de styrende institutioner selv, såsom USA's udenrigsministerium, hvor et notat er blevet lækket, som kraftigt fordømmer den blinde billigelse af Israels overtrædelser af international lov. Spændingerne er sandsynligvis mere omfattende, end der rapporteres om, og de vil kun øges, jo længere dette står på.

Ikke desto mindre er det indlysende spørgsmål: Hvorfor får dette lov til at ske? Og hvorfor er der ingen, der gør noget for at stoppe det, når der bliver begået så forfærdelige handlinger? Hvad gør man i sådan en situation, når alle veje synes lukkede, og de fleste ledere forekommer moralsk døde?

Når følelserne svulmer op, så stop op og overvej: Det er nemt at blive vred; det er nemt at stampe i gulvet og råbe slogans. Det er nemt, fordi det er planlagt, at man skal reagere på den måde – det er nemt, fordi det er tragisk.

Hvad der ikke er let er at ændre sig. Det, der ikke er let, er at tænke – men det er den eneste vej ud af dagens krise. Faktisk er det den eneste sande kraftfulde kilde i universet:

At tænke og at udnytte evnen til at få andre til at tænke.

Tag den smukke metafor, som lige nu finder sted i Afghanistan. En tredages konference er i gang med titlen: "At skabe det afghanske økonomiske mirakel", som har samlet et hold af eksperter med den mission at skabe "en omfattende plan for den økonomiske genopbygning af hele landet". Der er blevet afholdt diskussioner og præsentationer om dette emne, herunder transport, energi, moderne landbrug, kredit og finansiering med mere. En deltager rapporterede, at der er en vældig optimisme blandt deltagerne og en stolthed over, at denne konference er afghansk finansieret, afghansk kontrolleret og til gavn for Afghanistan. Han understregede, at dette er et land, som har oplevet et halvt århundredes krige – og kolonialisme i endnu længere tid – og som nu beslutter sig for at tage sin fremtid i egne hænder. Det beslutter sig for at frigøre sig fra tragedien.

Hvad der kommer til at ske i Afghanistan, må tiden vise. Men tag det som en slags målestok, hvor man på trods af alt det, der er blevet gjort mod landet, har valgt en anden vej. Hvis denne nation kan finde en vej til en mere velstående fremtid, hvilken del af verden kan så ikke gøre det samme?

I en diskussion med samarbejdspartnere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at hvis verden overlever den nuværende krise og ikke bryder ud i Tredje Verdenskrig, så vil Vesten have mistet al troværdighed på grund af det, den tillader at ske med Gaza. Derfor bør folk finde mod i, at denne beslutning fra Afghanistans ledelse peger i den retning, som flere nationer kan tage, når dette oligarkiske system kolliderer omkring os. Situationen kan bryde sammen når som helst, når mere af denne troværdighed går tabt, og vi bør mobilisere alle for fred og en ny orden blandt de suveræne nationer i verden.

Så bliv ikke fortvivlet, og bliv ikke apatisk. Vælg jer selv til at skabe den form for gode, som må bringes ind i verden for at sikre, at dette onde aldrig sker igen.

Schiller Instituttet taler med udenrigsministeren om SI's krav om fred i Gaza-Israel

KØBENHAVN, 7. november 2023 (EIRNS) – Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen blev indkaldt af medlemmer af tre politiske partier til at møde i et åbent samråd i Udenrigsudvalget i dag: “for at redegøre for regeringens tilgang til krigen i Israel/Gaza. Udvalget ønsker derudover svar på, hvilke tiltag regeringen overvejer at tage for at beskytte civile liv, sikre menneskerettighederne og international lov og fremme en humanitær våbenhvile. Samrådsspørgsmål ... er stillet efter ønske fra Trine Pertou Mach (EL), Christian Friis Bach (RV) og Sascha Faxe (ALT).”

To medlemmer af Schiller Instituttet var mødt tidligt op for at uddele den danske pjeces “Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen” til parlamentarikerne og dem, der havde tilmeldt sig høringen.

Et Schiller-medlem var i stand til at tale direkte med udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen, vise ham pjecen og fortælle ham om Schiller Instituttets krav om våbenhvile, indledning af forhandlinger baseret på FN's resolution 242 og en to-statsløsning, samt løsningen for fred gennem udvikling. Hans assistent tog imod pjecen for ham.

Schiller Instituttets medlemmer afleverede pjecen til de tre

parlamentsmedlemmer, der havde indkaldt udenrigsministeren, og alle de omkring 16 borgere, der var mødt op for at følge høringsen (en del fra humanitære organisationer, nogle af udenrigsministerens rådgivere og andre). Efter høringsen havde Schiller-repræsentanterne en længere diskussion med to af parlamentarikerne.

Under høringsen forsvarede udenrigsministeren regeringens modstand mod en "humanitær våbenhvile" og opfordrede udelukkende til en humanitær pause. Der var mange andre relaterede emner, der blev taget op i den 75 minutter lange høringsen. Der var mindst otte andre medlemmer af Udenrigsudvalget til stede under samrådet.

Her er linket til Folketingets TV-

optagelse:<https://www.ft.dk/aktuelt/webtv/video/20231/uru/td.1991392.aspx?as=1#player>

Schiller Instituttets pjese blev afleveret i Folketinget i går til uddeling til alle folketingsmedlemmer og ministre.

<https://www.ft.dk/udvalg/udvalgene/URU/kalender/69300/samraad.htm>

Schiller Instituttet deltager i konference om Afghanistans økonomiske udvikling

Ikke korrekturlæst

Nov. 6, 2023 (EIRNS) – En banebrydende konference finder sted i denne uge i Kabul, Afghanistan, med det formål at hjælpe Afghanistan med at blive en del af det nye paradigme af nationer, der søger en smuk fremtid med samarbejde og økonomisk udvikling. Konferencen, der har titlen “Creating the Afghan Economic Miracle”, løber fra den 6.-8. november og har tiltrukket forskere og gæster fra hele Afghanistan såvel som fra andre dele af verden. Den afholdes af Ibn Sina Research and Development Center. Konferencens erklærede mål er: “at præsentere en omfattende plan for den økonomiske genopbygning af hele landet, med det mål at gøre Afghanistan til et mellemindkomstland inden for en overskuelig fremtid.”

Rapporter fra konferencens første dag beretter, at omkring 500 gæster var til stede i auditoriet, mens yderligere 100 spredte sig ud på gangene. Xinhua rapporterer, at Afghanistans fungerende viceudenrigsminister for politiske anliggender, Sher Mohammad Abbas Stanekzai, indledte arrangementet og opfordrede afghanske og udenlandske virksomheder til at investere i det krigshærgede land og til, at afghanere, der bor i udlandet, “vender hjem og genopbygger deres land.”

En af toparrangørerne fortalte, at en almindelig kommentar, han fik fra deltagerne, var, at de nu havde en reel følelse af håb for landets fremtid og udvikling. Deltagelsen var på et højt niveau, inklusive adskillige regeringseksponenter, såsom viceministre og vicepremierministeren. En deltager beskrev de første dages arbejde således: “Det har været utroligt informativt at tale med alle. Man får virkelig en fornemmelse af, at Afghanistan tager hånd om sin egen fremtid. Ingen finansiering til denne konference stammer fra udlandet.”

En delegation fra Schiller Institutet er blandt deltagerne, og de vil holde oplæg i løbet af tirsdag den 7. november med fokus på forskellige emner inden for den økonomiske genopbygning af landet.

Ibn Sina Research and Development Centre’s pressemeddelelse

fra den 6. november beskriver dette:

“Det er klart, at afhjælpning og efterfølgende eliminering af den humanitære krise skal være en prioritet. Men det er kun bæredygtigt, hvis der er et landsdækkende program for grundlæggende infrastruktur som transport, energi, vandforvaltning, kommunikation, uddannelse og sundhedspleje. Kun hvis disse basale ting er bygget i hele landet, kan produktivt landbrug og industri udvikles.

“For at nå dette mål vil konferencen præsentere den økonomiske plan kaldet ‘Operation Ibn Sina: Det kommende økonomiske mirakel i Afghanistan,’ som er blevet udarbejdet af Schiller Instituttets frivillige økonomer og givet til afghanske eksperter, der bor i udlandet og i Afghanistan, for at analysere og prioritere dens mål.

“Omdannelsen af Afghanistan til et stabilt, velstående land er også i alle landets naboers interesse, da Afghanistans geografiske placering gør det til et naturligt knudepunkt for en stor del af transporten og handelen mellem Centralasien, Sydasien og Sydvestasien. Integrationen af Afghanistan i Bælte & Vej Initiativets korridorer og infrastrukturprojekter er i hele Eurasiens interesse, såvel som i Afghanistans.

“Dette program og perspektiv er i traditionen fra en af Afghanistans største sønner, Ibn Sina, hvis far blev født i Balkh, i den nordlige del af landet, og som er en af de største læger og universelle tænkere nogensinde. Sikke en fremragende metafor for en rig og smuk fremtid for Afghanistan!”

TV BRICS interviewer Helga Zepp-LaRouche

Den 6. november 2023 (EIRNS)-TV BRICS udsendte et 13 minutter langt uddrag af et videointerview med Helga Zepp-LaRouche på engelsk den 3. november og på russisk den 6. november. Interviewet, som hun gav dem for to uger siden, handler om BRIKS-Plus og Bælte- og Vej-Initiativets rolle som institutioner for fred og udvikling. TV BRICS har et potentielt publikum på 3,5 milliarder mennesker!

Her er linket:
<https://tvbrics.com/en/shows/helga-zepp-larouche-founder-and-head-of-the-schiller-institute-the-countries-joining-the-brics-will-/>

TV BRICS er den officielle medieinstitution, der blev etableret af BRIKS-landene i 2017, et "internationalt netværk af partnermedier i BRIKS-landene." Deres beslutning om at interviewe fru Zepp-LaRouche, som de identificerer som grundlægger og leder af Schiller Instituttet, og enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, er en vigtig international faktor i at bringe hendes ideer i omløb blandt BRICS+-landene og derudover.

Deres hjemmeside fremhæver de spørgsmål, de stillede fru Zepp-LaRouche: "Hvad er BRIKS' rolle i opretholdelsen af fred og stabilitet? Hvilken indflydelse kan de nye medlemmer have på alliansens økonomiske og politiske potentiale? Hvad er udsigterne for samarbejde mellem forskellige lande inden for rammerne af initiativet One Belt, One Road?"

For et par uger siden havde TV BRICS, som er baseret i Moskva, desuden en artikel om Schiller Instituttets videokonference den 9. september med citater fra tre talere.

Her er udskriften:

(Introduktionen er ledsaget af billeder af Helga Zepp-LaRouches aktiviteter rundt om i verden).

ANNA LISINA: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller Institut, en tænketank, som er registreret i otte lande og har venner i omkring 40 lande. Instituttet er opkaldt efter Friedrich Schiller, den store tyske digter og dramatiker fra det 18. århundrede.

Helga Zepp-LaRouche er enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche. Hun studerede statskundskab, historie og filosofi på Berlins Frie Universitet og var dybt involveret i sin mands aktiviteter. Lederen af Schiller Instituttet er tilhænger af Bælte- og Vej-Initiativet.

God eftermiddag, fru Zepp-LaRouche, og mange tak for dette interview. Hvad er BRIKS' betydning for at støtte fred og stabilitet?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest, goddag; tak fordi jeg kunne deltage i dette interview. Hvis man tager stemmerne fra BRIKS med, og især de nye medlemmer af BRIKS og de fremtidige BRIKS-medlemmer, så har man langt størstedelen af menneskeheden. Og hvis de kan få deres stemmer hørt, tror jeg, at det vil tippe balancen og være en kraft for fred.

Efter min mening ville en sådan fredskonference for Mellemøsten blot være det første skridt i en mere generel, global ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som der er et presserende behov for. Uden BRIKS er det helt utænkeligt, at dette nogensinde ville komme på bordet. Så det er ekstremt vigtigt.

Et andet aspekt er den finansielle side. For nylig i Shanghai introducerede Brasiliens præsident Lula den forhenværende præsident, Dilma Rousseff, som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Han sagde på det tidspunkt, at denne nye udviklingsbank for BRIKS har chancen for at blive den store bank for det Globale Syd. BRIKS' rolle kunne derefter påvirke

FN med udgangspunkt i at fremme FN's charter. Jeg tror, vi ville se begyndelsen på et helt andet system af internationale relationer, som ville være et håb for fred som en varig tilstand for menneskeheden.

LISINA: Og hvad er de vigtigste initiativer og programmer, som BRIKS er ved at udvikle inden for uddannelse og videnskab?

ZEPP-LAROUCHE: Der er en meget spændende udvikling i gang med BRICS Network University. Det er et initiativ, der har til formål at fremme samarbejdet mellem universiteterne i de forskellige BRIKS-lande. Det vil gøre det muligt at udveksle studerende og undervisere; det vil give mulighed for fælles forskningsprojekter og deling af ressourcer og ekspertise. Der er også BRICS Science Technology and Innovation, STI, som danner rammen om programmer for samarbejde inden for forskning og innovation blandt medlemslandene. Det vil gøre forskningsprojekter lettere, muliggøre teknologioverførsel og kapacitetsopbygning inden for områder af gensidig interesse. Det er fantastisk, for det betyder dybest set, at i stedet for at hvert land kæmper for at gøre den ene opdagelse efter den anden og gå op i kæden fra den laveste til den højeste, vil det give mulighed for at springe over, hvor gærdet er lavest. Når nye medlemmer af det Globale Syd slutter sig til BRIKS, kan de drage fordel af de gennembrud, der er sket i BRIKS-landene, som allerede har en længere udviklingshistorie. Alt i alt synes jeg, det er en fremragende idé.

Så er der BRICS Young Scientists' Forum, som kan bringe unge forskere fra alle medlemslandene sammen for at udveksle ideer. De kan samarbejde om forskningsprojekter, og på den måde kan de arbejde sammen om at løse de globale udfordringer gennem megen videnskab og teknologi, i form af en masse videnskabelig innovation.

Endvidere er der ideen om at afholde innovationskonkurrencer. Det er en glimrende idé, fordi den opmuntrer til iværksætterier og teknologisk innovation. Disse konkurrencer udgør en

platform for nystartede virksomheder og innovatører. De kan vise deres ideer og modtage støtte til videreudvikling. BRICS Virtual Digital Library er en online platform, der giver adgang til uddannelsesressourcer, forskningsartikler og akademiske tidsskrifter fra medlemslandene. Så der vil være en masse vidensdeling, og alle vil få gavn af det.

Så er der BRIKS Center for Water Resource Cooperation, som fokuserer på at håndtere vandrelaterede udfordringer. Man kan have kapacitetsopbygning på dette område, og det vil sigte mod at fremme bæredygtig vandforvaltning og samarbejde blandt medlemmerne.

Derefter vil medlemslandene holde regelmæssige møder på øverste ministerielle niveau. De skal diskutere og koordinere politikker relateret til videnskab, teknologi og innovation. På den måde har man et fælles samarbejde og kan sætte prioriteter for det fremtidige samarbejde.

Det er en fremragende måde at styrke samarbejdet inden for uddannelse og videnskab på, og det vil give mulighed for meget mere innovation. Hele økonomien vil være baseret på innovation, og det er trods alt kilden til produktivitet i enhver økonomi.

LISINA: Hvilken indflydelse kan de nye medlemmers optagelse efter din mening få på BRIKS-alliancens økonomiske og politiske potentiale?

ZEPP-LAROUCHE: Bælte- og Vej-Initiativet har kun en varighed på ti år. Det er blevet en afgørende drivkraft for udvidelsen af den globale handel. Det er det vigtigste redskab til at overvinde geopolitik; det er åbent for alle lande, der ønsker at samarbejde. Så jeg mener, at det er et af de vigtigste aspekter, fordi geopolitik er hovedårsagen til, at vi har haft to verdenskrige, og det kan overvindes. Så optagelsen af nye lande kan udvide BRIKS-alliancens økonomiske potentiale enormt, fordi disse nye medlemmer bringer forskellige

økonomier, ressourcer og markeder med sig, og de vil uden tvivl bidrage til alliancens overordnede vækst og udvikling. På topmødet i Johannesburg for nylig blev der tilføjet seks nye medlemmer – Etiopien, Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Emiraterne og Iran – som alle bliver medlemmer den 1. januar. De fire sidstnævnte er store olieproducerende lande; de har et enormt udviklingspotentiale for Sydvestasien. Men hvis en fredsplan, som vi diskuterede tidligere, bliver gennemført, har disse lande ressourcerne til at foretage en meget koordineret økonomisk opbygning i Sydvestasien. Yderligere 40 lande har udtrykt interesse for at være med, og det repræsenterer naturligvis langt størstedelen af verdens befolkning, og med flere lande tilsluttet, kan alliancen få en stærkere stemme i internationale fora som FN, G-20, og Verdenshandelsorganisationen. De kan sandsynligvis blive den vigtigste stemme i udformningen af globale politikker og dagsordener. Det Globale Syd, repræsenteret ved BRIKS+, er den vigtigste faktor, som kan tippe balancen og bringe fornuft ind i international politik.

Så jeg mener helt klart, at BRIKS i den forstand repræsenterer det største håb for menneskehedens fremtid. I sidste ende vil et nyt system for internationale relationer udgøre det normale i internationale relationer. Det vil betyde, at krige vil blive udelukket som en metode til konfliktløsning. Men jeg tror ikke, at det kun er økonomiske fordele og diplomatiske fordele, men jeg tænker, at modellen for BRIKS indtil videre er at forholde sig til hinanden på lige fod med respekt for suverænitet, ikke-indblanding i den andens indre anliggender, respekt for den andens sociale system. Det betyder, at vi står på randen af en ny æra for menneskeheden. Hvis BRIKS-landene forholder sig til hinandens bedste traditioner, så vil det bedste blive bragt frem i hvert land og hver civilisation for at berige de andre. Jeg tror, at det kan betyde, og efter al sandsynlighed vil betyde, en ny renæssance for menneskeheden, hvor vi vil træde ind i voksenalderen for den menneskelige art.

LISINA: Hvad er mulighederne for samarbejde for andre lande under One Belt, One Road-initiativet?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at både ledelsen i Rusland og Kina samt andre har udtalt, at det er åbent for alle lande, som er enige i de principper, jeg fremlagde før. Det betyder i teorien, at alle kan være med, og vi kan virkelig opnå én menneskehed, visionen om en fælles fremtid for én menneskehed. Jeg tror, det er det, der sker med det tredje Bælte & Vej Forum – jeg var så heldig at deltage i det første i 2017. Der var ånden fra den Nye Silkevej så absolut til stede, og alle de mennesker, jeg talte med på det forum, var optimistiske med hensyn til en helt anden fremtid for menneskeheden. I mellemtiden er der sket så meget, og lige nu tror jeg, at langt størstedelen af menneskeheden vil være repræsenteret på Bælte & Vej-topmødet. Jeg regner med, at 150 lande deltager; 200 enten på statsoverhoved- eller ministerniveau, og jeg er helt sikker på, at der vil komme et meget stærkt budskab om én menneskehed og en lys fremtid fra dette topmøde.

LISINA: Hvordan påvirker Silkevejsinitiativet den globale handel? Hvad tror du selv?

ZEPP-LAROUICHE: Det er allerede blevet den absolutte motor for ekspansion af handel. I de sidste ti år, siden den blev oprettet, har der været en samlet investering i handel på 19 billioner dollars. Det er virkelig en stor sum, men mange af disse projekter tager lang tid – for eksempel er investeringer i grundlæggende infrastruktur forudsætningen for, at industri, landbrug og handel kan blomstre. Og naturligvis er der mange projekter i Afrika, som giver håb om, at kontinentet kan overvinde fattigdom og underudvikling og blive fremtidens kontinent. I 2050 vil Afrika have 2,5 milliarder mennesker, og hvis de nyder godt af samarbejdet med BRIKS-landene, kan de få en utrolig smuk fremtid. De har en ung arbejdsstyrke, landene har alle en enorm rigdom af råmaterialer, og hvis de kan begynde at forarbejde disse materialer og selv bidrage til værdikæden i stedet for blot at eksportere råmaterialer, vil

fremtiden for disse lande være utrolig lys.

LISINA: Tusind tak for interviewet. Det var en fornøjelse for mig at have en så interessant samtale.

ZEPP-LAROUCHE: Mange tak, fordi du inviterede mig. Forhåbentlig kan vi arbejde sammen i fremtiden.

Det er gennem skønhed, at man når frem til frihed: Fejr Friedrich Schillers fødselsdag; red menneskehedens sjæl gennem skønhed

4. november 2023 (EIRNS) – Følgende er en invitation til den internationale fejring af Friedrich Schillers fødselsdag den 10. november, som bør planlægges til weekenden den 10.-12. november. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, vil forberede et videobudskab i næste uge for at forene disse mange festligheder.

Vi inviterer dig til at fejre den kraftfulde idé om, at “{Alle mennesker bliver brødre}”, skrevet i 1785 af den store frihedens digter, Friedrich Schiller, i hans digt {Ode til glæden}, i anledning af hans 264-års fødselsdag, denne 10. november. Menneskeheden har akut brug for en modgift til de verdensomspændende rædsler, der udfolder sig. I dette øjeblik

er vi nødt til at løfte vores medmennesker ud af de bestialske kantianske valg, som de oligarkiske magter pålægger os, ved at videregive Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man når frem til frihed."

I dette farlige øjeblik i menneskets historie, hvor selve menneskehedens eksistens potentielt kan blive udslettet på et øjeblik, når vi ser de hæslige, grusomme scener i Sydvestasien (Mellemøsten), bliver vores sjæle rystet af angst. At være vidne til et sådant barbari uden at gøre noget berøver os vores menneskelighed. Hvad gør den enkelte i lyset af et mareridt? Man må handle på vegne af det smukke og gennem fornuft.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, peger på Schillers Æstetiske Breve som en vej frem. Schiller skrev: "Hvor finder man stedet, hvor skal forandringen komme fra? Den kan ikke komme fra staten, for det er staten selv, der er årsagen til det onde i sin nuværende form; og staten skulle først genetableres på mere ædle principper, hvis staten skulle ændre dette."

I betragtning af hvor lavt og nederdrægtigt de fleste vestlige regeringer opfører sig i dag, er det så muligt at vende denne dyriske adfærd? Schillers svar er:

"Al forbedring i det politiske rige kan derfor kun komme gennem forædling af individets karakter. Men hvordan kan det ske, når staten er i en så barbarisk tilstand? Det kan kun ske gennem smuk kunst. For klassisk kunst og videnskab er de eneste to områder, der er immune over for despotens vilkårlighed.

"Despoten, tyrannen, kan forbyde kunst, men han kan ikke herske i den..."

Vi vil overleve denne krise i det omfang vi, som individer, forbedrer os selv gennem store klassiske tænkere som Schiller og Beethoven, og bruger kraften i kærlighed til menneskeheden

til at frembringe, med Schillers ord: “Du må komme til den konklusion, at hvis mennesket skal være værdigt for mennesket, for menneskehedens værdighed, må skønhed ses som en absolut nødvendig betingelse for menneskelighed...”

Foto: Creative Commons

Tragedien er et valg – afvis den!

(EIRNS) – 3. november 2023. “Hvad er, og til hvilket formål studerer vi universel historie?” Dette er navnet på den berømte forelæsning, som Tysklands største digter og største historiker, Friedrich Schiller, holdt i Jena i 1789; det er også det væsentlige spørgsmål, som må stilles og besvares af alle dem, der, selv på dette sene tidspunkt, stadig vil kvalificere sig til at møde de moralske udfordringer, som ligger umiddelbart forude for en menneskehed, der, i det mindste i den transatlantiske sektor, hurtigt er ved at miste den moralske egnethed til at overleve.

I sine indledende bemærkninger i dag til det 22. møde i Den internationale Fredskoalition sagde Helga Zepp-LaRouche: “Jeg kan kun sige, at den eneste måde vi kan komme ud af dette på er, at vi må overgå til en helt ny orden. Vi er nødt til at slippe af med geopolitik for altid. Vi må virkelig lægge dette bag os, at det er en legitim fremgangsmåde at have en gruppe nationers interesser imod en anden gruppe nationers interesser, hvilket er det, der allerede har ført til to verdenskrige. Det er klart, at Vestens arrogante insisteren på, at de er de bedste, og at det er dem, der ved alt – det må virkelig stoppe! Vi er nødt til at gå over til et system, hvor

alle nationers interesser, både hvad angår deres sikkerhedsinteresser og deres ret til udvikling, respekteres.”

Lyndon LaRouche blev advaret for mange årtier siden af en fremtrædende israelsk person, der kommenterede udsigterne til, at LaRouches Internationale Udviklingsbank fra 1975 ville blive vedtaget som den afgørende komponent i et fredsforslag for Mellemøsten: “Hr. LaRouche, undervurder aldrig galskabens faktor i politik.” For den fortsatte, varige menneskelige overlevelses skyld, og for at undgå at kaste menneskeheden ud i en civilisationsafsluttende, og måske “religiøst motiveret” atomkrig, er her en åndelig øvelse, såvel som et tankeeksperiment, i den universelle historie, som hver af os bør forsøge at løse, på vegne af de 10.000 og atter flere menneskers, som for nylig blev myrdet i Sydvestasien.

Den 4. november 1995, for otteogtyve år siden i dag, blev den israelske premierminister Yitzhak Rabin myrdet. For ti år siden, til minde om denne tragedie, bemærkede Schiller Instituttet:

“Yitzhak Rabin var ikke nogen ‘peacenik’ (fredsmager). Han var født i Jerusalem i 1922, havde kæmpet for Israels uafhængighed fra Storbritannien i 1947-48 og spillede en ledende rolle i krigen i 1967. Under hans tid som premierminister, mellem 1984 og 1988, kæmpede den israelske regering bittert mod den palæstinensiske intifada, og i de år og de efterfølgende år viste han ingen tegn på opblødning i forhold til anerkendelsen af en palæstinensisk stat. Han blev premierminister igen i 1992.

“Men i 1993 trodsede Rabin blandt andet fanatikernes vrede i sit land for at indgå Oslo-aftalerne med Det Palæstinensiske Selvstyre og underskrive en traktat med Yasser Arafat. Hans ord ved underskrivelsesceremonien, som fandt sted under overværelse af præsident Clinton, fortjener at blive mejslet ind i vores hukommelse:

“Lad mig sige til jer, palæstinenserne, at vi er bestemt til at leve sammen på den samme jord i det samme land. Vi, soldaterne, der er vendt tilbage fra blodige kampe; vi, der har set vores slægtninge og venner blive dræbt for øjnene af os; vi, der har deltaget i deres begravelser og ikke kan se deres forældre i øjnene; vi, der kommer fra et land, hvor forældre begraver deres børn; vi, der har kæmpet mod jer, palæstinenserne; vi siger til jer i dag med høj og klar røst: Nok blod og tårer. Det er nok.

“Vi har intet ønske om hævn, vi nærer intet had til jer. Vi er, ligesom jer, mennesker – mennesker, der ønsker at bygge et hjem, at plante et træ, at elske, at leve side om side med jer i værdighed, i samhørighed, som mennesker, som frie borgere. I dag giver vi freden en chance og siger til jer, og siger atter til jer: Nu er det nok. Lad os bede om, at der vil komme en dag, hvor vi alle vil sige: Farvel til våbnene.

“Vi ønsker at åbne et nyt kapitel i den triste bog om vores liv sammen, et kapitel om gensidig anerkendelse, godt naboskab, gensidig respekt og forståelse. Vi håber at påbegynde en ny æra i Mellemøstens historie.

“To år senere, da Oslo (-aftalen) var under øget angreb fra dem, han kaldte de israelske ‘ayatollaher’, sammenfattede Rabin sine tanker om den forandring, der var nødvendig for at nå frem til en fred. I en skål for præsident Clinton og [Jordans] kong Hussein ved afslutningen af forhandlingerne om fred i Mellemøsten den 25. juli 1995, sagde Rabin: “Hvis jeg hæver min skål, vil jeg hæve den for dem, der har modet til at ændre aksiomer, overvinde fordomme, ændre realiteter, og dem, der gør det muligt for dem – for Dem, Deres Majestæt (kong Hussein af Jordan); for Dem, præsident Clinton; for alle dem, der tror og støtter og er parate til at hjælpe med at fortsætte freden i regionen. Le Chaim. Le Chaim.” Rabin besluttede sig for at blive større, at overvinde tragedien og hæve sig over sig selv, sine omstændigheder og sin tid for at tale på vegne af hele menneskeheden og den universelle

historie. Ligesom Martin Luther King "gik han op på bjergtoppen for at se det forjættede land."

I foråret 1996, få måneder efter mordet, var det Benjamin Netanyahu, der med nød og næppe besejrede Rabins samarbejdspartner, den tidligere israelske premierminister Simon Peres, i kampen om at blive regeringschef. Leah Rabin, hustru til den dræbte Rabin, sagde om Netanyahu i 1998: "Jeg håber, beder til, at denne regerings dage er talte. Benjamin Netanyahu er en korrupt person, en omstridt løgner, som ødelægger alt, hvad der er godt ved vores samfund. Han slår det i stykker, og i fremtiden bliver vi nødt til at genopbygge det hele." I 1999 sagde hun: "Vi ønsker alle, at dette mareridt skal slutte, at dette monstrum kaldet Netanyahu skal forsvinde, for han har opbrugt vores tålmodighed for længe siden."

Men monstrøsiteten sluttede ikke. Netanyahu forlod embedet i 1999, men vendte tilbage ti år senere, fra 2009-21, og igen fra december 2022. Her er spørgsmålet til os: Efter adskillige krige og politiaktioner; et tocifret antal milliarder dollars brugt på militært isenkram; fuldstændig kontrol over Gazas luftrum, farvande og grænser; fuldstændig militarisering af sin egen befolkning; konstant overvågning og infiltration; hemmelig finansiering og støtte til Hamas, i opposition til Den Palæstinensiske Myndighed, for at skabe splittelse, herunder voldelig splittelse blandt palæstinenserne; ulovlig beslaglæggelse af land på Vestbredden; og absolut kontrol over ind- og udrejse fra Gaza i næsten to årtier, er Israel under Netanyahu blevet mere sikkert, mere retfærdigt og en bedre nation, end det var under Rabin? Og hvad betyder det for, hvad der skal foretages nu, ikke kun i Sydvestasien, men også i Ukraine og i alle andre tilfælde af global konflikt?

Professor Jeffrey Sachs sagde i en erklæring den 31. oktober, at Israel skulle reddes, "ikke fra Hamas, som mangler midlerne til at besejre Israel militært, men fra sig selv. Israels krigsforbrydelser i Gaza, der nærmer sig folkedrab, truer med

at ødelægge Israels civile, politiske, økonomiske og kulturelle relationer med resten af verden... Israels venner, begyndende med USA, må hjælpe landet med at vælge diplomati frem for krig. Venner lader ikke venner begå forbrydelser mod menneskeheden, endsiges forsyne dem med penge og våben til at gøre det.”

Men venner, der er lige så besmittede af den samme afhængighed af geopolitik, og derfor af tragedier, som dem de vil rådgive, kan ikke rådgive dem anderledes. Der er ingen tvivl om, at Tony “Hoochie Coochie Man” Blinkens udenrigsministerium mangler en overlevelseskultur, der er anderledes end den, der kendetegner den brutale kontorbureaukrat. Det er snarere op til os, borgerne i USA, Europa og resten af verden, at skabe en højere kultur, en kultur, der kæmper for menneskehedens værdighed med de våben, der passer til dette ideal.

Udenrigsministeriet afviste for årtier siden et forslag fra Helga Zepp-LaRouche om, at USA skulle supplere Lyndon LaRouches strategiske forsvarsinitiativ “SDI” fra 1983 med et tilsvarende initiativ over for alle nationer, der lagde vægt på det bedste fra hver nationale kultur, inklusive ens modstanderes. Deres mangel på indsigt afslører så den arvelige fejl i alle amerikanske (og angloamerikanske) efterfølgende og nuværende inkompetente tilgange til politik, for slet ikke at tale om de katastrofale “nationsopbygningsprojekter” i de sidste 35 år. Dette -syn på menneskeheden fra Zepp-LaRouche, der var forankret i hendes afviste forslag, førte til oprettelsen af Schiller Instituttet i 1984. Fra dengang og frem til i dag har Schiller Instituttet været fortalere for den aksiomforandrende metode “modsætningernes sammenfald”, som den store tænker og diplomat, kardinal Nicolaus af Cusa, var banebryder for i det 15. århundrede, fordi den har den største chance for at afværge den forestående, truende tragedie og massakre, som ikke behøver at ramme Sydvestasien endnu en gang. I de kommende dage vil Schiller Instituttet gøre opmærksom på Friedrich Schillers upåagtede betydning for at

rette op på den nuværende histories tragiske fejltagelser, gennem poesi, skønhed og studiet af den universelle historie, for at skabe en ny global strategisk og økonomisk arkitektur. Dette er en tid, vores tid, til at hæve sig over tragedien, som Yitzhak Rabin gjorde det.

Foto: Creative Commons

NYHEDSORIENTERING september-oktober 2023: Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen

Download (PDF, Unknown)

Ville du lede landet bedre end Joe Biden?

Den 2. nov. 2023 (EIRNS) – Præsident Biden blev konfronteret af en rabbiner i går aftes, som sagde til ham: “Hr. præsident, hvis du bekymrer dig om det jødiske folk, som en rabbiner, har jeg brug for, at du opfordrer til våbenhvile lige nu.” Biden kunne ikke udtale ordet “våbenhvile”. I stedet plaprede han løs om en “pause” for at få gidslerne ud, som om massedrabene på civile palæstinensere ikke var problemet, som om udøvelsen

af "kollektiv skyld" mod uskyldige ikke ødelagde det jødiske folk, ødelagde deres sjæle, deres kultur, deres identitet.

Da Biden tidligere blev adspurgt om massedrabene på civile i Gaza, undgik han spørgsmålet og valgte at skændes om tallene fra Gazas sundhedsministerium. FN har efterfølgende konstateret, at tallene fra Gazas sundhedsministerium i tidligere situationer har været i overensstemmelse med FN's optællinger. Gazas tal giver nu et dødstal på omkring 9.000 i de første 25 dage; heraf var omkring 3.760 børn; heraf var 615 babyer. Konsekvenserne for Gaza, med sine 2,3 millioner indbyggere, ville omregnet til USA betyde over en halv million døde børn, herunder over 86.000 døde babyer. Det er over 340 døde babyer hver dag i 25 dage i træk. Ingen af dem skal bære den "kollektive skyld", som de rasende Hamas-krigere (dvs. krigere fra Det Muslimske Broderskab) bærer. Som AP rapporterede om tømmeren Ahmed Modawikh fra Gaza City, hvis 8-årige datter blev dræbt i de mere stille perioder af kampene i maj 2023: "Det er en forbandelse at være forælder i Gaza."

Rædslen den 7. oktober, hvor Israel mistede over 300 soldater og op til 1.100 andre, gentager sig i dødstal hver fjerde dag i Gaza. De har haft syv "7. oktober" og tæller stadig. Og med en befolkning på mindre end en fjerdedel af Israels, er den sammenlignelige effekt en "7. oktober" hver dag i 25 dage i træk. Er det tid til en "pause" for at få nogle gidsler ud, eller er det en syg joke? Hvordan er det muligt ikke at have våbenhvile øverst på dagsordenen?

Men der bliver fremsat et mere vanskeligt spørgsmål, som kommer i forskellige afskygninger. Senator Lindsey Graham siger, at Israel har ret til at jævne alt med jorden i Gaza, og han henviser til atombombningen af Hiroshima. Var det sandt, at USA havde alle rettigheder, fordi Japan havde angrebet Pearl Harbor? At USA kan myrde millioner i Irak og Afghanistan, fordi radikale islamister var en del af 9/11? ... At ofrene opnår retfærdighed og gør verden til et bedre og mere sikkert sted ved at hævne sig på deres overfaldsmænd,

eller på hvem der nu er i nærheden?

Kina står i spidsen for FN's Sikkerhedsråd i november måned, og de har meddelt, at en våbenhvile og den længe forsinkede indførelse af FN-beslutningerne bag to-statsløsningen for Israel og Palæstina er i centrum. Pave Frans har netop meddelt, at selv om begivenhedernes mørke har gjort det svært at tænke, er der stadig intet andet alternativ end fred, og den skal baseres på Oslo-aftalerne fra 1993 mellem Yitzhak Rabin og Yasser Arafat.

Ja, Rabin blev myrdet den 4. november 1995 af jødiske fundamentalister, og Arafat blev skubbet til side af både Meir Kahanes racistiske fundamentalister og islamiske reaktionære fundamentalister. Ja, Israels premierminister Netanyahu finansierede Hamas som en åh så smart måde at underminere Arafats Palæstinensiske Myndighed på. (Måske havde han beundret den åh så smarte måde, hvorpå USA havde bevæbnet Osama bin Laden og de islamiske fundamentalister til at bekæmpe Rusland...) Så hvad skal der nu til for ikke at være reaktionær, for ikke at se med rædsel på, hvordan disse onde, dødbringende cyklusser udspiller sig?

Mennesker kan bruge deres kærlighed til menneskeheden og deres mentale kræfter til at komme på forkant med spillet. Som opvarmning kan du læse, underskrive og cirkulere denne underskriftsindsamling: "Implementing a Global Approach to Ending the Cycle of Violence in Southwest Asia".

Og beslut derefter, at du har brug for at vide mere end den uheldige Joe Biden, i det mindste nok til at belære om det grundlæggende i, hvad det store flertal af jøder og muslimer i Israel og Palæstina, og deres naboer, har brug for til at blomstre, "Oase-planen."

Foto: Naaman Omar, Wikimedia Commons

Helga Zepp LaRouche interview TV BRICS

<https://tvbrics.com/en/shows/helga-zepp-larouche-founder-and-head-of-the-schiller-institute-the-countries-joining-the-brics-will-/>

Videoer: Stop folkemordet i Gaza/ Fred Gennem Udvikling, Møde den 11. november 2032 i København

1a. Fejring af Friedrich Schillers fødselsdag, ved Feride Istogu Gillesberg, næstformand, og Schiller Instituttets kor, for at minde os om Schillers ædle menneskesyn som vi har hårdt brug for:

1b. Stop Folkemordet i Gaza, ved Tom Gillesberg, formand
Toms tale begynder 25.28 min. ind i videoen:

Linket til videoen, hvis den ikke er synligt her.

2. Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exit-strategien? ved gæstetaler Hussein Askary, Schiller Instituttets Sydvestasien koordinator, medforfatter af "Udvid den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika" (på engelsk):

Linket til videoen, hvis den ikke er synligt her.

3. Rusland som mulig mægler mellem Israel og Gaza, ved Jens Jørgen Nielsen, Rusland ekspert:

Ikke korrekturlæst

Nov. 11, 2023 (EIRNS)–KØBENHAVN- Hussein Askary afholdt i dag en timelang, dybdegående præsentation og diskussion på engelsk til et møde i Schiller Instituttet i Danmark i København via Zoom.

Hussein Askary diskuterede vigtige elementer i historien om den nuværende krig fra begyndelsen af 1900-tallet til i dag, herunder det Britiske Imperiums rolle i spillet på begge sider i regionen, og i at fremme ekstremisterne på begge sider. Den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches rolle og hans forslag til Oasis-planen, der startede i 1975, blev fremhævet, såvel som visionen om, at regionen skal tilslutte sig den Nye Silkevej/Verdenslandbroen.

Diskussionen omfattede Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og andre medlemmer.

Hussein Askary var gæstetaler ved mødet, som blev indledt med en fejring af Friedrich Schillers fødselsdag med en tale af Feride Gillesberg og musikalske indslag (Dona Nobis Pacem, to kanoner til tekster af Schiller, Ode til glæden). Tom Gillesberg gav en international briefing efterfulgt af Hussein Askary. Mødet sluttede med en tale af Jens Jørgen Nielsen, den danske Rusland/Ukraine-ekspert, om det russiske syn på Israel-Gaza-krigen og Ruslands muligheder for at mægle i en løsning i betragtning af deres tætte relationer til israelerne, palæstinenserne og de andre arabiske nationer.

Følgende sang var også sunget af vores kor under fejring af

Friedrich Schillers fødselsdag:

Ceasefire for Israel-Palestine: Eye for an eye only brings blindness – YouTube

Nyt hæfte: FRED GENNEM UDVIKLING for Palæstina og Israel

Her er link til den omfattende rapport:

https://laroucheorganization.com/sites/default/files/2023-11/20231026%20oasis%20plan_1.pdf

Webcast: Stop for rædslerne i Sydvestasien Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche Onsdag den 1. november 2023

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 1. november 2023. Jeg

hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til fru Zepp-LaRouche til questions@schillerinstitute.org.

Helga, i promoveringen, vi sendte ud for at annoncere webcastet i dag, henviste du til rædslerne i Sydvestasien som hidrørende fra "Bernard Lewis-planen" i moderne tid. Lewis var en britisk historiker og efterretningsfigur, der promoverede brugen af religiøse forskelle og konflikter som en britisk imperialistisk plan til at splitte og erobre, for at opretholde britisk imperialistisk kontrol. Men du henviste også til et meget anderledes filosofisk perspektiv, som kardinal Nicolaus af Cusa havde i midten af det 15. århundrede, og som præsenterede en vision om evig fred, der kunne skabes på grundlag af alle religioners overensstemmelse.

I betragtning af de katastrofer, der er blevet udløst i Gaza efter Hamas' angreb den 7. oktober og Israels efterfølgende reaktion, hvordan kan denne metode fra Cusa så være en løsning i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det kan være svært at forestille sig, for jeg må sige, at enhver, der ser på, hvad der sker i Gaza lige nu, synes, det er helt utroligt, og jeg tror, det er meget vigtigt, at folk ikke fortrænger det. For de drab, der finder sted under påskud af at slippe af med Hamas, bombing af flygtningelejre og forsvarsløse civile, drab på tusindvis af børn! Verden er nødt til at vågne op! For jeg vil virkelig gerne sige, at det enorme omfang af det, der foregår, er meget, meget svært at håndtere, og jeg vil kraftigt opfordre folk, der lytter til denne udsendelse, til at engagere sig i det, der faktisk sker, og ikke feje det til side med tanken om, at uanset hvilke forudfattede meninger, man måtte have, så er det ikke det, der sker. For jeg tror, at dette virkelig er testen på menneskehedens moral, hvis vi kan stoppe dette. Jeg tror, at det faktum, at direktøren for New York-kontoret for højkommissæren for menneskerettigheder, Craig Mokhiber, netop har sendt sin opsigelse i en 28. oktober til højkommissær

Volker Türk, fordi han sagde, at FN endnu en gang viste sig at være magtesløs i denne sag, og så sagde han, at han har været involveret i at observere og håndtere mange folkemord; han sagde, at han var involveret i folkemordet mod tutsierne, de bosniske muslimer, yazidierne, rohingyaerne, men at dette er langt det værste. Og jeg vil gerne læse et citat op af, hvad han sagde i sit brev:

“Dette er et skoleeksempel på folkedrab. Det europæiske, etnonationalistiske, koloniale bosætterprojekt i Palæstina er gået ind i sin sidste fase, mod den fremskyndede ødelæggelse af de sidste rester af oprindeligt palæstinensisk liv i Palæstina. Hvad mere er, regeringerne i USA, Storbritannien og store dele af Europa er fuldstændig medskyldige i det forfærdelige angreb. Ikke alene nægter disse regeringer at opfylde deres traktatmæssige forpligtelser til at “sikre respekt” for Genève-konventionerne, men de bevæbner faktisk aktivt angrebet, yder økonomisk og efterretningsmæssig støtte og giver politisk og diplomatisk dækning for Israels grusomheder.”

Jeg synes, det er meget vigtigt, for der er blevet skabt et klima, hvor man nogle steder, som for eksempel i Tyskland, ikke engang kan diskutere disse ting mere. Nu begynder det langsomt at ændre sig, men i de første dage af det, der skete, var der fuldstændig mundkurv på; man kunne ikke udtrykke nogen bekymring for palæstinenserne situation uden at blive beskyldt for at være antisemit eller anti-israelsk, og de to ting er ikke det samme! I Israel faldt støtten til Gaza-invasionen fra 69% efter den 7. oktober til nu et sted omkring 20%. Så den israelske befolkning står ikke bag det.

Det er virkelig vigtigt, at vi mobiliserer befolkningen, for det her skal stoppes: Der skal være en verdensomspændende mobilisering af mennesker, der træder til. For hvis vi ikke stopper det, har det potentiale til at føre til civilisationens undergang, fordi vi er på randen af Tredje Verdenskrig. Jeg mener, det er meget tydeligt, at hele den

sydvestasiatiske region er en krudttønde: Der er allerede rapporter om, at nogle andre lande er involveret på den ene eller anden måde, det være sig, at Israel bombede mål i Syrien, det være sig, at der kom bomber eller missiler eller droner fra Yemen til Israel – jeg kan ikke bekræfte noget af dette – men det er meget tydeligt, at vi sidder på en komplet krudttønde. Der er mange politikere, der nu taler om en ny “ondskabens akse”, der involverer Iran, og det er helt klart, at i det øjeblik Iran bliver involveret i denne konflikt, er alting kaos: Vi er på randen af en total optrapning.

En meget vigtig russer, hvis navn er Fjodor Lukjanov, som er formand for præsidiets Råd for Udenrigs- og Forsvarspolitik, og forskningsdirektør for Valdai International Discussion Club, og chefredaktør for Russia in Global Affairs; Han sagde grundlæggende, at dette allerede er en ny verdenskrig, og han bemærkede også, at dette er sammenbruddet af den internationale orden, at den tidligere orden, som var karakteriseret ved gensidigt sikret ødelæggelse – især i koldkrigsperioden, da Sovjetunionen stadig eksisterede – konflikterne kunne styres, fordi det var klart, at gensidigt sikret ødelæggelse var en afskrækkelse for enhver til at deltage i optrapning, men det er brudt sammen, og han siger, at han ikke længere ser selv en midlertidig tilgang til løsning. Og jeg synes, det er en ret præcis beskrivelse: Det er meget tydeligt, at det, der virkelig ligger bag alt dette, er noget helt andet – det handler ikke om Ukraine, det handler ikke om Sydvestasien. Selvfølgelig er forudsætningerne for disse konflikter ekstremt vigtige, og de spiller en rolle, men jeg tror, at præsident Putin på et møde med sit sikkerhedsråd og sikkerhedsagenturer sagde, at det er geopolitiske manipulationer, der virkelig ligger bag alt dette.

Og jeg finder, at det er helt rigtigt, for det, der virkelig er på spil, er, at den gamle orden er ved at kollapse, ideen om en unipolær verden, hvor Vesten ville være den dominerende kraft, og det Globale Syd ikke ville spille nogen rolle – det

er under forandring. Det er uigenkaldeligt forandret, fordi der er opstået et nyt system af økonomiske relationer med BRIKS, BRIKS-Plus, landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med disse lande, og de vestlige kræfters absolut desperate forsøg på at forhindre en sådan ny orden i at tage kontrol over situationen.

Så jeg tror, vi befinder os i det farligste øjeblik i menneskehedens historie nogensinde. Den gamle orden er ved at bryde sammen. En ny orden er ved at opstå, men den er endnu ikke fastlagt, og så længe Vesten desperat forsøger at inddæmme fremkomsten af en sådan ny orden, tror jeg, vi er på randen af en fuldstændig katastrofe, og vi er virkelig nødt til at have en mobilisering, hvor alle bør deltage i fredsdemonstrationer. Det handler ikke om at vælge side: Vi er nødt til at katapultere hele situationen ind i en ny geometri, et nyt paradigme, og det, jeg har foreslået, er, at i det øjeblik den særlige militære operation i Ukraine startede, krigen i Ukraine, som nu er mere end halvandet år siden, opfordrede jeg til et nyt paradigme, en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi det var tydeligt, at man ikke kan løse tingene inden for den gamle orden, fordi det er den måde, denne ting bryder sammen på. Man er nødt til at gå over til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne hos hvert eneste land på planeten. Anvendt på Ukraine-krisen betyder det, at man skal tage sig af Ukraines sikkerhedsinteresser, og også Ruslands! I Sydvestasien betyder det, at man er nødt til at tage hensyn til Israels sikkerhedsinteresser, men også Palæstinas, Irans og de andre landes i regionen. Og det spring, det spring til at forstå læren af freden i Westfalen, at fred kun er mulig, hvis man tager sig af den andens interesser, det er for mange regioner i verden, som Europa, blevet fuldstændig fraværende: Ingen tænker på den måde længere! Tyskland siger, "vi er på Israels side, uanset hvad." Det tjener ikke Israel godt, for som du kan se, kan den vej, der nu er startet, eller som nu er sat i gang, føre til en komplet katastrofe for alle, så vi gør

ikke nogen en tjeneste ved at skubbe til det. Det samme gælder i bund og grund for situationen i Ukraine.

Så jeg synes, det er på høje tid at diskutere den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og jeg udfordrer virkelig folk til at begynde at indgå i en diskussionsproces med os, for hvordan kan vi fremme det, hvordan kan vi samle nogle få lande, nogle få universiteter, nogle få tænketanke, til rent faktisk at diskutere: Hvordan kan vi give os selv en orden, der gør det muligt for menneskeheden at overleve, eller er vi så dumme, at vi forfølger vejen til vores egen udryddelse?

Jeg er optimist, og derfor tror jeg, at det kan lade sig gøre, men det kræver mobilisering af en masse mennesker over hele kloden.

SCHLANGER: Vi får en række spørgsmål ind, efter hvad der skete ved afstemningen i FN's Generalforsamling i sidste uge. Der er en professor fra Pakistan, som siger: "Læg pres på de vestlige lande for at få Israel og de arabiske lande til at sætte sig til bordet for at finde en varig fredsaftale. Der er ingen anden mulighed. Mellemtiden har brug for bæredygtig fred." Det er meget i tråd med det, du siger.

Her er et spørgsmål, som kommer fra Storbritannien. Han skriver: "Opfordringerne til våbenhvile i FN's Generalforsamling, opfordringer til en fredskonference fra Kina, fra Lula, fra Erdogan, fra den amerikanske katolske biskopskonference, nu fra patriarken for den russisk-ortodokse kirke, kombineret med de voksende demonstrationer rundt om i verden," og han nævnte, jeg tror 300-500.000 i London – han sagde: "Intet af dette vil påvirke Netanyahu, heller ikke demonstrationerne mod ham i Israel. Men vil noget af det bevæge Biden-administrationen?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, det afhænger af optrapningen af sådanne demonstrationer og fredskrav. Så længe den nuværende regering er overbevist om, at de kan slippe af sted med det,

vil de fortsætte med at forfølge denne politik om ingen våbenhvile, på et tidspunkt, hvor det er så tydeligt, at hvis man ikke har en våbenhvile, vil det hele eksplodere! Jeg tror, vi har brug for endnu stærkere stemmer: For eksempel er det meget godt, at disse forskellige religiøse ledere kommer ind i situationen, fordi der er et historisk fortilfælde, og det var, da Mohammed II erobrede Istanbul i 1453, det var et ramaskrig overalt i Vesten, fordi dette blev betragtet som et stort sammenstød mellem civilisationer, som en tidlig form for det, Bernard Lewis forsøgte at fremme som en af disse geopolitiske snoretrækere, som Putin talte om. For på det tidspunkt var den kristne verden overbevist om, at det var et barbarisk angreb; fra den muslimske side så det naturligvis meget anderledes ud. Men der var blodsudgydelser, og det var et kæmpe chok. Under indtryk af de forfærdelige drab og den slags skrev Nicolaus af Cusa, som var det 15. århundredes store tænker, ikke blot mange af de skrifter, der udviklede den nye metode med modsætningernes sammenfald som en tilgang til at tænke over situationen, han skrev også en smuk dialog i form af en platonisk dialog, kaldet De Pace Fidei, [Om troens fred], hvor han fik 17 repræsentanter for forskellige religioner og nationer til at henvende sig til Gud, Logos eller Verbum; og de sagde alle: "Se, Gud, vi slår alle hinanden ihjel i dit navn. Kan Du ikke hjælpe os med, hvordan vi kan finde en vej ud af det?" Og så frembragte Gud en meget smuk idé om, at folk skal begynde at tænke som filosoffer for at skelne mellem den ene sandhed, den ene Gud, og de forskellige profeter og forskellige traditioner. Og i slutningen af dialogen beder Gud repræsentanterne for disse forskellige religioner om at gå ud og lære deres folk, at der er en højere En, den højere sandhed.

Og jeg vil opfordre jer alle til at læse denne dialog af Nicolaus af Cusa, De Pace Fidei, Om troens fred. For jeg tror, at det er en metode, som, hvis verdens religiøse ledere alle ville være med til at tale om dette – præsident Biden er katolik! Han talte med paven; bagefter sagde han, at paven var

helt enig med ham, men jeg kiggede på udskriften fra Vatikanet af den diskussion, og paven sagde noget helt andet. Paven ønskede en øjeblikkelig våbenhvile! Så alle katolikker bør virkelig påpege over for Biden, at paven ikke var enig med ham!

Så jeg tror, der er mange flere ting, men det kræver virkelig meget mere mobilisering og oprigtig handling fra alle for at stoppe dette!

SCHLANGER: Vi får spørgsmål om taktiske strategier, og hvordan vi kan vende situationen. Et af dem er fra Paul fra Storbritannien, som spørger: "Hvordan bekæmper vi den organiserede korrupsion i de europæiske regeringer?" Der er en anden spørger, der siger: "Der er ingen europæisk regering, der handler i befolkningens interesse. Hvad kan vi gøre ved det?"

Og så, fra USA, sagde en amerikansk observatør: "Han så Austin og Blinken, forsvarsministeren og udenrigsministeren, vidne i Kongressen i går i forbindelse med Bidens forslag om 105 milliarder dollars til øget oprustning," sagde han, og så så han Republikanerne, som sagde, at de vil have en separat afstemning om Israel-delen af det, så de kan presse det igennem. Og han spørger: "Kan disse republikanere ikke se, at de bliver manipuleret af det samme militær-industrielle kompleks til at blive ved med at finansiere permanente krige?"

Du sagde, at det, der skal gøres, er at mobilisere, men har du andre ideer til, hvordan dette kan komme igennem, at regeringerne forpligter sig til politikker, der går imod deres egne nationers interesser?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at befolkningen allerede ved det, fordi al denne militarisering, i Europa, den er i gang. I Tyskland opfordrede forsvarsminister Boris Pistorius Tyskland til at være "krigsparat": det tyske ord er kriegstüchtig. Han sagde ikke, at de skulle være klar til forsvar, han sagde

“kriegstüchtig.” Nu bør folk virkelig være alarmerede: Det er et sprog, som ikke har noget at gøre med Socialdemokratiets tradition, som havde problemer i fortiden, f.eks. var Socialdemokratiet på den forkerte side, når det gjaldt mobiliseringen til krigskredit før Første Verdenskrig, så jeg siger ikke, at de har en hellig historie. Men det her spiller virkelig ind i den værste form for militarisering af Europa. Og når folk presser på for at få et særligt budget til Bundeswehr, er det det samme som de 105 milliarder dollars i USA – det går ud over de sociale udgifter. Det betyder ingen infrastruktur, ingen hospitaler, ingenting; naturligvis er migranterne det store mål nu, som om de skulle være årsagen til problemet, når de er en anden gruppe ofre.

Så jeg tror, at folk virkelig er nødt til at blive mobiliseret og forstå, at hvis de ikke handler lige nu i deres egen interesse, tror regeringerne, at de er straffri, og de er drevet af viden om, at det finansielle system, som de baserer deres magt på, er på randen af sammenbrud. Og det militærindustrielle kompleks er tydeligvis de eneste, der tjener penge lige nu, men det fungerer ikke! Se på USA's opbakning til krigen i Ukraine, og også de europæiske regeringer – førte det til, at Ukraine vandt sin modoffensiv? Nej, det gjorde det ikke! Det er nu endda anerkendt i de vestlige medier, at Ukraine praktisk talt har tabt krigen. Og selv hvis man sender mange flere våben, har de ikke mandskabet længere, fordi befolkningen er begrænset. Tabstallene er meget høje.

Og Scott Ritter har en ny artikel, hvor han skriver, at USA eller Vesten, NATO allerede har tabt krigen, og det er nu bevist, at det russiske militær er det stærkeste militær i verden. Med hensyn til atomvåben er det helt sikkert sandt, og den russiske økonomi er nu bedre stillet end før krigen brød ud, i modsætning til situationen i Vesten. Tyskland er ved at kollapse. Det seneste er, at Rusland nu kan producere 100-120 missiler hver måned; de har en fuldgældig krigsøkonomi.

Men al militærproduktion er i sidste ende en ødelæggelse af fysisk velstand, som sker på bekostning af befolkningen.

Se på de forskellige krige siden 9/11: Der var Afghanistan, der var Irak, Libyen, Syrien – hvor er alle disse lande? Blev nogen af disse situationer vundet for Vesten? Nej, det blev de ikke! I 2021 trak USA og NATO sig ud af Afghanistan – ikke så ærefuldt, må jeg sige. De blev besejret! Ukraine: De blev besejret! Se på det her! De interventionistiske krige i alle disse lande i Sydvestasien har været fuldstændige fiaskoer. Har de forbedret Vestens omdømme blandt disse lande eller i resten af verden? Nej, det har de ikke! Det modsatte er sket: Landene i det Globale Syd har vendt sig væk fra det.

Og jeg tror, at hvis der er nogen fornuft i nogen af disse etablerede figurer, så undersøg, om denne politik har været en succes, for det har den tydeligvis ikke. Derefter skal de have modet og den intellektuelle integritet til at ændre politikken. Hvis USA og de europæiske lande bare stille og roligt skiftede gear og sagde, at vi vil samarbejde med landene i det Globale Syd om at opbygge et nyt økonomisk system, tror jeg ikke, der ville blive stillet nogen spørgsmål; alle ville være glade. Og princippet fra Den Westfalske Fred om, at man for fredens skyld skal tilgive alle forbrydelser, der er begået af den ene eller den anden side; måske kan man ikke glemme det, men man kan tilgive det, og så gå videre med at opbygge et nyt system bagefter. Og jeg tror, at det er den eneste vej.

Og vi må på en eller anden måde se, om der ikke er folk blandt det såkaldte establishment, der kan tænke på denne måde og er villige til det – som FN's menneskerettighedskommissær Craig Mokhiber, der sagde: Jeg vil ikke længere stå inde for denne politik. Og jeg tror, at det er den slags handling, der er brug for.

Så arbejd sammen med os om at finde sådanne personer, der har modet til at ændre politikken, før det er for sent.

SCHLANGER: Og jeg vil foreslå, at folk kigger efter demonstrationer, der er i gang; der er mange i gang over hele verden. Hvis du ikke kan finde en, så start en! Og vi har fra en person i Storbritannien, der skrev sig ind som "Jughead", givet 10 pund til det, vi laver. Få vores brochurer ud, bidrag til vores bevægelse – der er mange ting, du kan gøre for at deltage i denne mobilisering. Men som Helga understreger, er tavshed ikke en mulighed.

Helga, vi har et par spørgsmål mere, jeg gerne vil stille dig. Det ene er fra Jack Gilroy, som har været involveret i International Peace Coalition, en katolsk socialaktivist i USA, og han kommer ind på det andet område med den mulige næste krig. Han siger: "Hvad skal der gøres for at forhindre den meget forudsagte amerikanske krig mod Kina? Hvordan lærer vi amerikanerne, at det kinesiske Bælte & Vej Initiativ er en god udfordring for USA til at finde nyttige, fredelige måder at skabe økonomisk udvikling på, uden trusler om og brug af vold til at dominere andre? Hvordan kan amerikanerne gøre det, som Bælte & Vej Initiativet gør, for at hjælpe, ikke skade, vores søstre og brødre i verden?"

ZEPP-LAROUICHE: Først og fremmest er der en enorm mangel på viden om Kina, og vi havde for nylig en delegation fra Schiller Instituttet, der rejste i næsten to uger til forskellige steder, og de kom og fik deres eget førstehåndsindtryk, og de var meget begejstrede. Så var der nogle tyske industrifolk, der rejste rundt i 40 byer i Kina i seks uger for at få et førstehåndsindtryk. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis alle grupper, der er bekymrede for, at Kina kan blive det næste sted for konfrontation, sendte delegationer dertil. Jeg tror, vi meget nemt kunne bede kineserne om at hjælpe os med at etablere en sådan undersøgende, mellemfolkelig mission, og så kunne vi virkelig få en bedre idé om, hvad Kinas politik er.

Jeg vil meget gerne fortælle om mine erfaringer: Jeg var første gang i Kina i 1971 og mange gange siden, og hele min

oplevelse er, at Kina, i modsætning til fortællingen i de vestlige medier, har ydet det største civilisatoriske bidrag af noget land, jeg kender til i nyere historie, af den simple grund, at de har løftet 850 millioner af deres egne borgere ud af fattigdom. Og nu, i de sidste 10 år, har de via Belt and Road Initiative leveret deres succesmodel til lande i det Globale Syd, og på denne måde har de for første gang givet dem chancen for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og det er naturligvis mere attraktivt end blot militærtræning eller såkaldt "sikkerheds"-relateret samarbejde, som USA har tilbudt disse lande.

Jeg synes, at folk skal forstå, at det at hjælpe millioner og faktisk hundreder af millioner af mennesker ud af fattigdom er det bedste bidrag til menneskerettighederne! For når man er fattig i Haiti, Sudan eller Yemen – se videoen Hunger Ward, som blev rost af Verdensfødevareprogrammet om Yemen: Der er en meget vigtig video, der hedder Hunger Ward, som viser dig, hvad der sker med underernærede børn, når de kun har et par kilo tilbage, før de dør – at være sultne! Og jeg tror, at Jean Ziegler, som er en meget fremtrædende schweizisk aktivist og FN's første særlige rapportør om retten til mad, i sine bøger beskrev, hvordan det at dø af sult er den værste smerte, fordi organerne begynder at fortære sig selv, og det er bare den værste død, man overhovedet kan forestille sig. Så hvis man hjælper folk med ikke bare at få et måltid, men at få nok mad til at leve et anstændigt liv, er det det størst mulige bidrag til menneskerettighederne! Det har Kina gjort, og alle rapporter om den såkaldte undertrykkelse og så videre, ingen, der rejser til Kina, kommer tilbage med den slags rapporter! Fordi folk er glade, og 80% af dem er enige med regeringen, mens vores vestlige regeringer måske har 20, 30 eller i bedste fald 40% støtte, hvilket burde fortælle dig noget.

Så mit forslag er: Lad os tage dertil, eller lad os organisere, at folk tager dertil, så de kan komme tilbage med

en anden historie. Vi bør lave mere undervisning om det og kulturel dialog: Jeg tror fuldt og fast på civilisationernes dialog, for kun hvis man kender den anden kultur, kan man på nogen måde løse disse problemer.

SCHLANGER: Det næste spørgsmål er fra en anden del af verden, som de fleste vesterlændinge har meget lidt kendskab til, nemlig fra Afrika, fra Menashe. Og han stiller et par spørgsmål, men jeg vil indsnævre det til to. Han spørger, "hvordan de internationale fora, som vi har nævnt, det russisk-afrikanske økonomiske og humanitære forum, BRIKS-topmødet og så videre, bidrager til fremkomsten af en ny verdensorden fra det Globale Syd? Og hvordan kan afrikanske lande navigere i den globale magts skiftende dynamik for at sikre, at deres stemmer og interesser bliver repræsenteret i den nye multipolære verdensorden?"

ZEPP-LAROUICHE: Lige nu sker der ekstremt interessante forandringer i Afrika. For det første har der været mange forandringer i Vestafrika i den seneste tid; flere regeringer har skiftet, hvilket ikke var velset i Vesten, men der var en fuldstændig forpligtelse til at slippe af med den europæiske kolonialisme. Det er en meget ny udvikling.

Og så er der mange lande, der søger om medlemskab af BRIKS-Plus. På topmødet i Johannesburg i august blev seks lande optaget i BRIKS – og de bliver fuldgyldige medlemmer den 1. januar 2024 – to af dem fra Afrika, nemlig Egypten og Etiopien. Men der er mange flere, der har ansøgt om medlemskab.

Jeg tror, at ideen om først og fremmest at forsøge at skabe afrikansk enhed ved at arbejde sammen med BRIKS-Plus og andre af den slags organisationer, er det bedste, Afrika kan gøre lige nu. Og jeg tror, at der i hele det Globale Syd nu er en absolut forpligtelse til at afslutte 600 års kolonialisme. Og forudsat at vi kan løse denne nuværende verdenskrise, som har alt at gøre med det faktum, at der foregår en tektonisk

forandring, så tror jeg, at jo mere landene i det Globale Syd gør deres stemme hørt, højt og tydeligt, og appellerer til det Globale Nord og siger, at de bør involvere sig i det nye system, snarere end at forsøge at modsætte sig det, så tror jeg, at det skal gøres på den mest kraftfulde måde.

For mellem USA, NATO, Europa og Rusland og Kina er situationen så fastlåst. Men hvis du tager det Globale Syd, sammen med Rusland, Kina og Indien, er det allerede mere end 3 milliarder mennesker; og hvis du så tilføjer de andre lande i det Globale Syd, er det langt størstedelen af den menneskelige art! Og du har al mulig ret til at få din stemme hørt. Og heldigvis er der mange fremragende ledere lige nu, som jeg mener virkelig har personligheden og formatet som individer til at lede verden ind i et bedre paradigme.

SCHLANGER: Jeg har en sidste bemærkning til dig, Helga, fra en, der skriver: "Tak Helga for hendes utrættelige indsats, de foldere, hun skriver. Kan hun sige et opmuntrende ord til dem af os, der uddeler løbesedler og nogle gange løber panden mod en mur?"

ZEPP-LAROUCHE: [griner] Ja, det ved jeg! Det er meget svært, for det miljø, vi arbejder i lige nu, er en krigslignende propaganda. Hvis nogle mennesker siger, at den tredje verdenskrig allerede er startet, er det i en vis forstand sandt, fordi de vestlige regeringer forsøger at indføre en fuldstændig kontrol over fortællingen, og de forsøger at lukke munden på enhver stemme, der siger: "Måske skulle du lytte til den anden side!" At lytte til den anden side betyder ikke, at man nødvendigvis skal være enig med den anden side, men hvis man ikke tager højde for den historiske baggrund, udviklingen af en konflikt, hvad er så den ene sides synspunkt? Hvad er den anden sides synspunkt? Hvordan kan man så finde på en løsning, der kan holde? Det er den ældste lektie i diplomati eller ethvert andet menneskeligt samarbejde og samarbejde.

Så det, Vesten gør lige nu, for eksempel i Tyskland, som om vi

ikke allerede havde oplevet Goebbels en gang, skulle man tro, at vi havde fået nok af det – nej! Nu har de udsendt en vejledning til journalister om, hvad man må sige, og hvad man ikke må sige. Så journalister får at vide, at de altid skal skrive, ikke at der er sket noget i Gaza, men at det er “som svar på terrorangrebet fra terrororganisationen Hamas, nu sker der denne ting i Gaza...” Eller forleden lyttede jeg til en journalist i et nyhedsprogram, og for at fortælle om, hvad der sker i Gaza, sagde han: “Ja, og Hamas er ikke engang i stand til at skaffe mad og vand til deres egen befolkning!” Whaa?!

Jeg mener, dette sted har været fuldstændig afspærret i årevis! Folk kan ikke forlade det! Før konflikten eller krigen, hvad man nu kalder det, brød ud, var der flere hundrede lastbiler om dagen, der bragte mad og andre fornødenheder til befolkningen. Nu er det måske 10 eller 12: Det siver ind som en dråbe vand på en varm sten. Hvad er det så, folk lider under? De sulter ihjel, og denne journalist-idiot siger: “Hamas er ikke engang i stand til...” Hamas gør, hvad de gør, men det er en komplet indsats for ikke at skildre situationen, som den faktisk er.

Så når vi uddeler løbesedler, er folk selvfølgelig i en rus eller i en komplet fantasi, måske bekymrede for deres job eller for inflationen; så har du det fænomen, at mange mennesker er bange for at blive overhørt, at de måske siger noget, der ikke er den officielle linje.

I Tyskland var der for mere end 80 år siden noget, der senere blev kaldt “den tyske udsigt”, “die deutsche Blick”, hvor folk med paranoia kiggede sig over skulderen for at se, om der var nogen, der lyttede til, hvad de sagde. Så vi er tilbage i den situation, hvor det tyske blik igen er det, der går rundt, fordi folk frygter at blive overhørt sige noget, de tror på, men som de ikke ønsker at blive overhørt sige.

Så jeg tror, at den eneste måde er at være tålmodig, når du deler foldere ud, være venlig og lave sjov, for det er en

atmosfære af paranoia og frygt, og jeg tror, at det er vigtigt for os at være på gaden og fortælle folk, at der er en løsning! Og jeg vil gerne gentage, at vi er nødt til at kæmpe for at nå frem til et nyt paradigme, hvor vi overvinder geopolitikken. For nogle år siden holdt jeg en nytårstale, hvor jeg sagde, at den vigtigste opgave var at overvinde geopolitikken: Og det har vist sig at være så sandt, at i det øjeblik man tænker i en gruppes geopolitiske interesser mod en anden gruppes geopolitiske interesser, er man med i spillet, Bernard Lewis-planen, Brzezinski-spillet, det store spil, ideen om manipulation. Og jeg tror, vi er nødt til at hæve os over det og definere den ene menneskeheds interesser først, og så kan man se på alle de særlige konfliktproblemer. Men det højere niveau skal opnås.

SCHLANGER: Jeg vil gerne sige tak til alle vores seere, der har været med i dag, og til dem, der er blevet aktive og bidrager; og til Helga, tak for det, du gør. Og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og bliv aktiv i mellemtiden sammen med os!

For at få fred: Gør en ende på det forbandede imperiale system

Den 31. oktober 2023 (EIRNS) – Israels premierminister, Benjamin Netanyahu, har forsvaret sit lands brutale angreb på civile palæstinensere med den begrundelse, at den uret, som Hamas begik den 7. oktober, tillod det. Dette er tydeligvis en uærlig manipulation af ord for at retfærdiggøre en forfærdelig handling, og mange har påpeget, at der har været en lang række

overgreb fra Israels side, der går årtier tilbage, og som skal tages i betragtning for at afhjælpe den nuværende krise. Desuden har en tidligere israelsk udenrigsminister sagt, at denne forsoning faktisk skal gå tilbage til mindst 1948, hvor Israel blev grundlagt, og araberne i det tidligere britiske Palæstina blev fordrevet fra deres land. Men overvej det: Kan det løse den nuværende krise at gå tilbage til nogen af disse tidligere begåede uretfærdigheder?

Spørg først: Hvad er retfærdighed? Er det blot at rette op på fortidens fejl og kræve de ting tilbage, som uretmæssigt er blevet taget? Eller er der en anden forpligtelse? Kan man yde retfærdighed uden forskel? Eller skal der være en skelnen, så man kan erstatte en uretfærdighed med noget bedre?

Hvis man tænker på det på denne måde, er det let at se, hvordan dagens konflikt i Sydvestasien, ligesom konflikten i Ukraine, ikke bliver brugt til at rette op på en uret, men til at opnå et meget anderledes geopolitisk mål, uden hensyn til et varigt gode som resultat. Israels sikkerhed er uløseligt forbundet med palæstinenserne, og Ukraines sikkerhed er uløseligt forbundet med Ruslands. At tage hensyn til den nødvendige forbedrede fremtid er det eneste rigtige perspektiv for at undslippe den onde cirkel, der udspiller sig i dag.

Der kommer rapporter om, at den offentlige støtte i Israel er faldende til den form for invasion i Gaza, som Netanyahu ønsker – et godt tegn. Derudover udtrykte den tidligere israelske udenrigsminister Shlomo Ben-Ami i et nyligt interview en stærk kritik af den nuværende israelske politik, fra hvad der bør ses som en ældre, mere afmålt fraktion af det israelske etablissement. Israel “har ikke et klart politisk strategisk formål,” sagde Ben-Ami og tilføjede, at dette “er en reaktiv krig.” “Israel fejler,” fortsatte han og advarede om, at denne krise kunne “udløse en større brand i og uden for regionen.” I stedet “er vi nødt til at se på de umiddelbare skridt, og se på hvad der er muligt at forestille sig på længere sigt.” Diplomaten sagde, at man skulle starte med

Oslo-aftalen, og sammen med modent lederskab kan disse langsigtede problemer begynde at blive løst.

Dette ville bekvemt blive ignoreret, hvis man lytter til nutidens førende medier eller regeringseksponenter på den anden side af Atlanten, som ønsker, at man skal holde op med at tænke og hoppe over på den "rigtige side". Wall Street Journal tog keglere i denne uge og gentog opfordringerne fra mange på galeanstalten om at gå efter årsagen til problemet: Iran og den nye "ondskabens akse", som Mitch McConnell kaldte det. 'The Urinal' opfordrede Biden til at holde op med at være svag og "genskabe det maksimale pres på Teheran." Netanyahu selv sagde, at Israel ikke vil acceptere en våbenhvile, da det ville betyde "at overgive sig til terror, at overgive sig til barbari."

Samtidig eksploderer en kraftfuld debat rundt om i verden i denne henseende, som det fremgår af afstemningen den 27. oktober i FN's Generalforsamling, hvor 120 nationer stemte for en våbenhvile. Nu er det ved at komme til udtryk på Columbia University, hvor 165 fakultetsmedlemmer har udgivet et brev, der fordømmer angreb og chikaner af studerende, som støtter Palæstina. Nu hvor bombeangreb med mange ofre er en daglig begivenhed i Gaza, bliver det for meget at ignorere – denne konflikt må stoppes!

Lad være med at falde i fælden og vælge "side", men afvis det døende imperiale system, som denne konflikt er en del af. I stedet må en retfærdig fred være baseret på gensidig fremgang for alle. Lyndon og Helga LaRouches arbejde gennem årtier, som i tilfældet med den foreslåede "Oase-plan" for Israel-Palæstina-regionen, viser vejen ud. Få ørkerne til at blomstre, afgrøderne til at bugne, kraftværkerne til at køre, og de unge hjerner til at slå gnister – det er forudsætningen for løsningen!

Foto: Naaman Omar \ apaimages, Wikimedia Commons

Folketinget skal nu tage stilling til borgerforslaget: Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten

Over 50.000 underskrifter i løbet af 2 dage.

Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten

Her er forslaget på Folketingets hjemmeside:

<https://borgerforslag.dk/se-og-stoet-forslag/?Id=FT-16175>

Regeringen har gjort det klart, at brud på krigens love i Ukraine og i resten af verden ikke skal tolereres, og at krige skal kæmpes inden for rammerne af international lov, hvor der tages hensyn til proportioner i magtanvendelsen mod militære mål. Som følge af Israel-Hamas krigen, beskriver FN situationen i Gaza efter den 7. oktober som en hidtil uset humanitær tragedie.

Folketinget skal derfor pålægge regeringen at:

-Arbejde for øjeblikkelig våbenhvile og åbning af humanitære korridorer samt for at sikre, at 1.1 mio. fordrevne civile i Gaza får den fornødne humanitære støtte og mulighed for at vende hjem, når det er sikkert.

-Fordømme Israels brud på Folkeretten og arbejde aktivt for at støtte internationale undersøgelser, inklusiv ved Den Internationale Straffedomstol, af Israels krigsforbrydelser i Gaza, herunder:

- * Kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen;
- * Blokering af humanitær adgang;
- * Tvungen fordrivelse af 1.1 mio. civile;
- * Bombning af civile faciliteter, inkl. skoler, hospitaler og sundhedsklinikker;
- * Brug af hvid fosfor i angreb den 11. oktober;
- * Bombning af civile på flugt den 14. oktober.

-Øge dansk bidrag med en akut humanitær hjælpepakke til Gaza på mindst 120 mio. kr. til nødhjælp og genopbygning af hospitaler, kritisk infrastruktur og skoler.

Re-aktivere og øge dansk udviklingsbistand til Palæstina, som skal styrke demokratiske stemmer i civilsamfundet, der har hårdt brug for støtte.

-Genetablere politisk horisont: tage initiativ i EU-regi til at formulere og vedtage en ny strategi, som adresserer de grundlæggende årsager, der driver konflikten og hvor hele EU's værktøjskasse tages i brug. Det indebærer politiske forhandlinger mellem parterne, afvikling af den israelske besættelse og fjernelse af folkeretsstridige bosættelser samt afholdelse af palæstinensiske valg.

Dette forslag berører ikke de åbenlyse krigsforbrydelser begået af Hamas, da den danske regering og samtlige partier i Folketinget allerede har taget kraftig afstand fra disse og krævet, at Hamas løslader de civile gidsler og at gerningsmændene stilles til ansvar.

Situationen i Gaza:

Dette forslag berører ikke de åbenlyse krigsforbrydelser begået af Hamas, da den danske regering og samtlige partier i Folketinget allerede har taget kraftig afstand fra disse og

krævet, at Hamas løslader de civile gidsler og at gerningsmændene stilles til ansvar.

Situationen i Gaza:

Antallet af dræbte palæstinensiske og israelske civile siden den 7. oktober er det højeste i Israel-Palæstina konfliktens historie. Hamas' rædselsvækkende angreb på Israel og kidnapning af israelske civile den 7. oktober og Israels militære angreb på Gaza skal ses i konteksten af den årtier lange konflikt og ulovlige besættelse. FN advarer om, at mange civile kan dø som følge af mangel på drikkevand, mad, medicin og medicinsk udstyr. En israelsk landoffensiv ville betyde mange flere civile ofre.

Længe inden den seneste eskalation var situationen i Gaza en af de største menneskeskabte humanitære kriser i verden. I juni 2007, efter Hamas' militære overtagelse af Gaza, indførte Israel en blokade, der har afskåret ca 2,2 millioner palæstinensere i Gaza fra adgang til resten af de besatte områder. Det betyder bl.a. begrænset adgang til medicinsk behandling, uddannelse og beskæftigelse. Over 50% af befolkningen er under 18 år. Mindst 1,3 millioner i Gaza er afhængige af nødhjælp. 80% er arbejdsløse.

Befolkningens skrøbelighed gør det endnu vigtigere for Danmark at arbejde for, at konfliktens parter opererer inden for krigens love. Civile tab der følger af militære operationer, må ikke overstige den forventede og direkte militære fordel ved operationen. Angreb på civile, hospitaler og skoler bør derfor ikke gennemføres, hvis de må forventes at medføre en sådan uproportional civil skade. Syge og sårede skal kunne evakueres og tilbydes lægehjælp. Alt det står i Genèvekonventionerne, som angiver de regler, alle krigsførende lande skal følge. Israel ratificerede konventionerne i 1951 og er forpligtet til at sikre, at deres angreb skelner mellem Hamas-krigere/andre militante grupper og så civile, og at angreb er strengt begrænset til lovlige militære objekter.

Den danske regering skal aktivt arbejde for, at Israel ikke begår yderligere brud på folkeretten, og bliver holdt til ansvar for de brud, der allerede er begået. Siden eskaleringen startede den 7. oktober, har Israel udført følgende handlinger, der må betegnes som værende i strid med folkeretten og som mulige krigsforbrydelser (per 18. oktober):

Kollektiv afstraffelse: som følge af Hamas' angreb på Israel er 2.2 millioner palæstinensere i Gaza ramt af Israels bombardementer og blokade, hvilket er i strid med artikel 33 i Geneve-konventionen, der stipulerer at: "ingen beskyttet person kan straffes for en forseelse, denne ikke personligt har begået" og at: "kollektiv afstraffelse og alle tilsvarende generende tiltag eller terrorisme er forbudt". Intentionen om kollektiv afstraffelse ses bl.a. i Israels forsvarsminister Yoav Gallants udtalelse den 10. oktober: "Gaza vil ikke vende tilbage til, hvad det var før". Israels præsident Isaac Herzog udtalte også den 11. oktober: "Det er en hel nation, der er ansvarlig". Endelig har den israelske minister for energi og infrastruktur, Israel Katz den 13. oktober sagt: "De vil ikke modtage en dråbe vand eller et eneste batteri, førend de forlader verden". Den 9. oktober annoncerede forsvarsminister Yoav Gallant, at ingen basal nødhjælp ikke kommer ind i Gaza, så længe at Hamas ikke løslader de israelske gidsler.

Forhindring af humanitær adgang og nødhjælp: Den fjerde Genève-konvention pålægger stater forpligtelse til at tillade adgang til humanitær nødhjælp for civile i nød. Både Hamas og Israel skal dermed sikre, at de akut nødvendige forsyninger kan nå civile. I skrivende stund (18. oktober) har det endnu ikke været muligt grundet israelsk beslutning om at afskære Gaza fra forsyninger.

Tvungen fordrivelse af udsatte grupper: Den israelske hær's ordre til mere end 1 million mennesker i det nordlige Gaza og Gaza by om at "evakuere" syd for Gaza-striben indenfor 24 timer kan ikke betragtes som en effektiv advarsel, og udgør potentielt en tvungen fordrivelse af civilbefolkningen. Ydermere har der ikke været garanti for fysisk sikkerhed på hverken migrationsruten eller i det sydlige Gaza.

Angreb på hospitaler, ambulancer, og faciliteter, hvor syge og sårede befinder sig: Der er dokumentation for, at Israel har bombet hospitaler og FN-støttede faciliteter. Det er forbudt under IHL, forudsat at de ikke er militære mål. Ethvert sådant angreb kan vurderes som en potentiel krigsforbrydelse. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har indtil videre registreret 51 angreb på hospitals- og sundhedsfaciliteter i Gaza siden den 7. oktober.

Israelsk brug af hvid fosfor: Flere menneskerettighedsorganisationer, bl.a. Human Rights Watch,

har verificeret, at Israel den 11. oktober brugte hvidt fosfor i Gaza, der er af de tættest befolkede områder i verden. Dette udsætter civile for unødvendig risiko, som under international lov har krav på beskyttelse.

Den større kontekst

Som følge af ovenstående stiger antallet af døde og sårede i Gaza. Samtidigt intensiveres involveringen af andre aktører udenfor Israel-Palæstina, og en krig i regionen kan ikke udelukkes. Herudover har volden spredt sig til Vestbredden, inklusiv Østjerusalem.

EU betragter den fortsatte udvidelse af ulovlige israelske bosættelser på Vestbredden, inkl. i Østjerusalem som en væsentlig hindring for tostatsløsningen og en fremtidig palæstinensisk stats territoriale sammenhæng. Herudover er Israels udvisninger af familier fra deres huse eller nedrivninger af huse samt tvangsforflyttelse af skrøbelige grupper med til at forværre situationen. Det samme gælder angreb begået af bosættere mod civile palæstinensere på Vestbredden. Ifølge FN resulterede 849 angreb fra bosættere i tab af palæstinensiske menneskeliv og/eller ejendomsskader i 2022 (højeste antal siden OCHA i 2006 begyndte at registrere hændelser, der involverer bosættere). Desuden er antallet af palæstinensere dræbt i 2023 på Vestbredden af den israelske hær eller bosættere det højeste siden 2005. Israelske soldater eller bosættere stilles sjældent til ansvar, når de begår overgreb på civile. Endeligt har landsdækkende palæstinensiske valg ikke fundet sted siden 2007, og i 2021 blev valget aflyst, ifølge det Palæstinensiske Selvstyre fordi, Israel ikke ville tillade palæstinensere at stemme i det besatte Østjerusalem.

En kombination af manglende basale rettigheder, herunder fraværet af nogen form for politisk horisont, konstante israelske bosættelsesudvidelser og menneskerettighedskrænkelser udgør en giftig cocktail, som for mange unge palæstinensere ender i total desperation, håbløshed og – for nogle – radikaliserings.

Hvordan skal Danmark forholde sig?

Danmark er nødt til at investere i at forebygge en yderligere forværring af situationen. Det indebærer at gøre mere for at adressere de forhold, som palæstinensere lever under på tværs af de besatte områder, der lige nu vidner om en fejlslagen

international strategi og en ikke-eksisterende fredsproces. Som anført i den Strategiske Ramme for Danmark-Palæstina 2021-2025, er "kernen i den israelsk-palæstinensiske konflikt politisk. Der er tale om en langvarig og tiltagende konflikt om territorium, som kræver en omfattende politisk løsning."

Danmark skal derfor aktivt skubbe på drøftelserne om overholdelse af krigens love i konflikten, herunder i FN's menneskerettighedsråd og i Sikkerhedsrådet – yderst relevant såfremt Danmark bliver valgt ind som medlem i 2025-2026. Danmark skal proaktivt støtte grundige internationale undersøgelser af krigsforbrydelser og brud på international humanitær lov. Det indebærer aktiv støtte og bidrag til den igangværende ICC-undersøgelse af Israels mulige krigsforbrydelser i Gaza og på Vestbredden.

Danmark skal også arbejde aktivt for en ny EU-strategi, der adresserer de underliggende årsager til Israel-Palæstina-konflikten og genskaber en politisk horisont. Det kan ikke gøres ved at se isoleret på krigen i Gaza, for palæstinensere er ikke repræsenteret af Hamas og kan ej heller drages til ansvar for den militante gruppes forbrydelser under international lov. Regeringen skal arbejde for, at borgere – både israelere og palæstinensere – i det samme geografiske område har de samme rettigheder.

Der er en række konkrete værktøjer i EU's værktøjskasse, som Danmark nu skal arbejde aktivt for bliver taget i brug i samarbejde med andre EU medlemslande. Danmark skal aktivt opfordre til diskussioner i EU omkring, hvordan man skal reagere på den fortsatte udvidelse af ulovlige bosættelser og yderligere besættelse af palæstinensisk territorie. Man kan i Danmark håndhæve europæisk lovgivning, der beder medlemslandene om at klart markere israelske produkter, der er produceret i bosættelser på det besatte Vestbredden.

Danmark skal også arbejde for afholdelsen af palæstinensiske valg hurtigst muligt for at skabe en politisk horisont for unge palæstinensere. Kun gennem en politisk strategi, der forholder sig til de reelle forhold på jorden, kan konflikten og den farlige cyklus af vold adresseres.

Kilder og henvisninger

OCHA, diverse flash updates – Hostilities in the Gaza Strip and Israel (Oktober 2023)

WHO oPt Emergency Situation Reports (Oktober 2023)

UNRWA Situation Reports (Oktober 2023)

Times of Israel, Gallant: Israel moving to full offense, Gaza will never return to what it was, 10. Oktober 2023

Huffpost, dækning af Isaac Herzog's pressekonference, 13. Oktober 2023

Israel Katz, X (tidligere Twitter), 13. Oktober 2023

Saraf et al., den 17. Oktober 2023, Public Statement: Scholars Warn of Potential Genocide in Gaza, Third World Approaches to International Law Review.

Regeringen har gjort det klart, at brud på krigens love i Ukraine og i resten af verden ikke skal tolereres, og at krige skal kæmpes inden for rammerne af international lov, hvor der tages hensyn til proportioner i magtanvendelsen mod militære mål. Som følge af Israel-Hamas krigen, beskriver FN situationen i Gaza efter den 7. oktober som en hidtil uset humanitær tragedie.

Folketinget skal derfor pålægge regeringen at:

-Arbejde for øjeblikkelig våbenhvile og åbning af humanitære korridorer samt for at sikre, at 1.1 mio. fordrevne civile i Gaza får den fornødne humanitære støtte og mulighed for at vende hjem, når det er sikkert.

-Fordømme Israels brud på Folkeretten og arbejde aktivt for at støtte internationale undersøgelser, inklusiv ved Den Internationale Straffedomstol, af Israels krigsforbrydelser i Gaza, herunder:

- * Kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen;
- * Blokering af humanitær adgang;
- * Tvungen fordrivelse af 1.1 mio. civile;
- * Bombning af civile faciliteter, inkl. skoler, hospitaler og sundhedsklinikker;
- * Brug af hvid fosfor i angreb den 11. oktober;
- * Bombning af civile på flugt den 14. oktober.

-Øge dansk bidrag med en akut humanitær hjælpepakke til Gaza på mindst 120 mio. kr. til nødhjælp og genopbygning af hospitaler, kritisk infrastruktur og skoler.

Re-aktivere og øge dansk udviklingsbistand til Palæstina, som skal styrke demokratiske stemmer i civilsamfundet, der har

hårdt brug for støtte.

-Genetablere politisk horisont: tage initiativ i EU-regi til at formulere og vedtage en ny strategi, som adresserer de grundlæggende årsager, der driver konflikten og hvor hele EU's værktøjskasse tages i brug. Det indebærer politiske forhandlinger mellem parterne, afvikling af den israelske besættelse og fjernelse af folkeretsstridige bosættelser samt afholdelse af palæstinensiske valg.

Forslag stillet af:

Kontaktoplysninger:

Jakob Silas LundFredensborg

E-mail: jakoblundborgerforslag@gmail.com

Medstillere:

Kontaktoplysninger:

Abdirazak Farah RageKøbenhavn

E-mail: Abdirazak1986@gmail.com

Tina Søndergård MadsenAdressebeskyttelse

E-mail: t.soendergaard.m@gmail.com

Laura Bo MandelAdressebeskyttelse

E-mail: mala9874321@gmail.com

Karen Graverholt WolfhagenKøbenhavn

E-mail: kgwvaekst@gmail.com